

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2020. június 19., július 2., július 17., augusztus 31., szeptember 2. és szeptember 10. napján megtartott fellebbezési tárgyalások alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett emberölés büntette miatt a vádlott ellen indított büntetőügyben a Miskolci Törvényszék 2020. március 3. napján kihirdetett 9.B.43/2018/93. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott cselekményét emberölés büntetéként (Btk. 160. § (1), (2) bekezdés c) és d) pont) minősíti.

A szabadságvesztés mértékét 18 (tizennyolc) évre súlyosítja, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 10 (tíz) évre felemeli.

A szabadságvesztésbüntetés végrehajtási fokozata fegyház.

A Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.I.826/2018. szám alatt kezelt 1-4. sorszám alatti bűnjelek, továbbá a Bj.I.820/2018. szám alatt kezelt 1-33. sorszám alattiak lefoglalását megszünteti, és e bűnjelek megsemmisítését rendeli el.

A Be. 321. § (1) bekezdésére utalást az elsőfokú határozat rendelkező részéből mellőzi.

A kiszabott szabadságvesztés tartamába a törvényszék által 2017. szeptember 4. napjától 2020. március 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt tekinti beszámítottnak.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által a 2020. szeptember 2. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 1.179.492,- (egymillió-egyszázhetvenkilencezer-négyszázkilencvenkettő) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s

- [1] A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Főügyészség a Miskolci Törvényszéken 2018. november 23. napján érkeztetett B.1406/2017/32-I. számú vádiratával emelt vádat a vádlottal szemben a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 160. § (1) bekezdésébe ütköző, azonban a (2) bekezdés j) pontja szerint minősülő és büntetendő védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett emberölés büntette miatt.

- [2] A Miskolci Törvényszék a 2020. március 3. napján kihirdetett 9.B.43/2018/93. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző, azonban a (4) bekezdés szerint minősülő és büntetendő gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében. Ezért őt a bíróság 4 évi szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatát fogházban állapította meg, és kimondta, hogy a vádlott a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra. A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte a 2017. szeptember 4. napjától az ítélet kihirdetéséig eltelt időt, valamint tanú 14 által bejelentett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Rendelkezett az ügyben lefoglalt bűnjelekről, valamint kötelezte a vádlottat az eljárás során eddig felmerült 2.006.360,- Ft bünyügyi költség megfizetésére.
- [3] A fentiek szerint kihirdetett ítélettel szemben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei **Főügyészség** a vádlott terhére téves minősítés miatt a kiszabott büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést. A **főügyészség** fellebbezését írásban is részletesen megindokolta, melyben kifejtette, hogy az ügydöntő határozat tényállása a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 592. § (2) bekezdésének b), c) és d) pontjai szerint részbeni megalapozatlanságban szenved, melyet az iratok tartalma, helyes ténybeli következtetés, és a felvett bizonyítás útján az ítéletábra küszöbölje ki, majd az elsőfokú bíróság ítéletét az ennek alapján helyesbített tényállás alapján bírálja felül és a vádlottat gondatlan emberölés vétsége (Btk. 160. § (1), (4) bekezdés) helyett védekezésre képtelen személy sérelmére elkövetett emberölés büntetében (Btk. 160. § (1), (2) bekezdés j) pont) mondja ki bűnösnek, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is lényeges mértékben emelje fel, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát pedig fegyház fokozatban állapítsa meg, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.
- [4] A **főügyészség** írásbeli indokolásával ellátott fellebbezésében kihangsúlyozta, hogy a Miskolci Törvényszék a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen a vádirattól részben eltérő tényállást rögzített, nem látta ugyanis kétséget kizáróan bizonyítottának a sértett vádlott általi bántalmazását, valamint azt a körülményt sem, hogy ezt követően a vádlott annak ismeretében, hogy a sértett csak eszméletlen helyezte el őt fejjel lefelé egy körülbelül 40 cm magas vízoszlopot tartalmazó vízelvezető csatornába ahol a sértettnek esetleges eszmélése esetén sem lett volna reális lehetősége megfordulni, a víz felé kerülni, s ahol a sértett a vízbe fulladt.
- [5] Ezzel szemben a törvényszék elfogadta a vádlott védekezését, mely szerint a sértettet röviddel találkozásukat követően annak helyszíne közelében mozdulatlanul hason fekve, és részben hiányos öltözetben találta, életjelenségeit azonban nem a töle elvárható gondossággal ellenőrizte, ezért hitte azt, hogy a sértett már nem él, és miután félt, hogy halálát majd vele fogják összefüggésbe hozni a vádlott arra az elhatározásra jutott, hogy a sértett testét a csatornába rejtve eltünteti, ruháit pedig azért vitte magával, hogy nehogy megtalálják rajta a biológiai mintáját.
- [6] A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei **Főügyészség** írásbeli indokolással ellátott fellebbezésében részletesen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás miatt részben felderítetlen, illetőleg ellentétes a rendelkezésre álló bizonyítékokkal, emellett a törvényszék iratellenesen hivatkozott arra, hogy a vádlotti védekezést semmi sem cáfolta. Ugyanakkor a törvényszék az ügy kapcsán megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. A **Főügyészség** összegezve az általa előadottakat kifejtette, hogy a Miskolci Törvényszék a vádlotti védekezést egyenként, összességében és az egyéb rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal is egybevetve vette volna górcső alá úgy helyes ténybeli következtetés alapján nem juthatott volna más következtetésre, mint amelyet a vádirat is tartalmaz nevezetesen, hogy a sértett életében utoljára a

vádлотта találkózott és utólag már nem megállapítható okból közöttük a találkózó helyén vitára került sor, melynek során a vádлотта a sértettet bántalmazta az arcán minimum három közepes erejű öklötűssel. Ekkor még a sértett életének kioltása szándéka nélkül a sérűlések helyéből és az azokat okozó erőbehatás mértékéből csupán arra vonható következtetés, hogy ez a tettlegesség legfeljebb a sértett testi sérűlésének okozására irányult. Az ütésektől a sértett eszméletlen állapotba került, ezt követően a vádлотта nyilvánvalóan tartva cselekménye következményeitől az ily módon immár védekezésre képtelen az általa is tudottan életben lévő sértettet a közeli vízelvezető aknába rejtette oly módon, hogy fejjel lefelé vízbe érkező sértettnek eszmélete esetleges visszatérésekor sem lett volna esélye megfordulni és a víz felé kerűlni.

A vádлотта képzetében legkésőbb akkor, amikor a sértett feje a csatorna vízébe csobbant, fel kellett, hogy merűljön, hogy onnan a sértett élve már nem juthat ki, megfullad, mely körűlménybe legalább belenyugodva aziránt közömbösséget mutatta hagyta el a bűncselekmény helyszínét, mely közömbös viszonyulása figyelemmel a Kúria 3/2013. számű Bűntető Jogegységű határozat I/e) pontjában foglaltakra szintén a szándékos cselekvősséget támasztja alá. A fenti következtetést a vádлотта elkövetés utáni magatartása is megerősítette, hiszen a vádлотта a sértett ruházatát magával vitte, annak feltalálási helyét később sem osztotta meg a nyomozóhatósággal, így akkor sem, amikor már ismert volt a rendelkezésre álló adatok szerint utoljára, ő beszélt meg találkózót a sértettel, a vádлотта a sértett ruházatának szakértői vizsgálatát az eljárás során megfiűsította. A vádлотта mobilkészűlékéről még a vádbeli este, majd másnap reggel is SMS üzenetet írt a sértettnek, előbbiben bocsánatot kért tőle, utóbbiban pedig kérte, hogy adjon hírt magáról mindezt azonban ugyancsak annak érdekében tette, hogy amennyiben ellenőrzik a sértett készűlékét magáról a sértettel kapcsolatos gyanút elterelje. Ugyanilyen megfontolásból a vádлотта a vádbeli napot követően baráti körében maga is tudakozódni kezdett a sértett holléte felől. A fenti körűlmények a **főűgyészség** álláspontja szerint szintén támpontot adhattak volna az elsőfokű bíróságnak a vádлотта valós tudattartalom és szándék jellegének megállapítására, azok ugyanis gondatlan elkövetés esetén nem tipikus viselkedésminták az elkövető részéről. Az elsőfokű ítéletnek a fentebb részletezett megalapozatlansáűű hibáit a másodfokű eljárás során tárgyalás tartás keretében részben a rendelkezésre álló iratok tartalma, részben helyes ténybeli következtetés, és a már a körvonalazott szakértői meghallgatás, mint felvett bizonyítás útján azonban a **főűgyészség** kikűszöbölhetőnek tartotta.

[7] A vádлотта és meghatalmazott védője ... ügyvéd az ügydöntő határozatot tudomásul vették.

[8] A Debreceni Fellebbviteli **Főűgyészség** a Bf.496/2019/8. számű átiratában a Borsod-Abaűj-Zemplén Megyei **Főűgyészség**nek az ítélet részbeni megalapozatlansáűűát is sérelmező fellebbezését irányra szerint fenntartotta, melynek elbírálását a Be. 600. § (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyalás megtartása mellett indítványozta.

A fellebbviteli **főűgyészség** átiratában kifejtette, hogy a törvényszék perjogi szempontból egyébként kifogástalanul vezetett tárgyalás eredményeként részben megalapozatlan ítéleti tényállást állapított meg. A részbeni megalapozatlanság kikűszöbölésének módja a Be. 593. § (1) és (2) bekezdése szerint az elsőfokű bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma, helytálló ténybeli következtetés, valamint a tárgyaláson felvett bizonyítás, melyek alapján a törvényszék által megállapított tényállásból részben eltérő tényállás megállapítására van törvényes lehetőség. A fellebbviteli **főűgyészség** álláspontja szerint a törvényszék a vádлотта védekezésének ellenőrzése, szavahihetősége megítélése szempontjából lényeges tények és körűlmények tekintetében nem folytatott célirányos és teljeskörű bizonyítást. A törvényszék ítélete szerint kétségtelen tény, hogy a sértett halálát a vádлотта okozta, de a megállapított tényállásból az nem következik, hogy azzal a szándékkal cselekedett, hogy ő megölje a sértett ([201] bekezdés), noha amikor őt az ösvényen fellelte a vádлотта a sértett még életben volt, életjeleket is adott, melyek alapos vizsgálatát a vádлотта

elmulasztotta, illetőleg azt sem tett meg, hogy esetlegesen segítségért menjen ([194] bekezdés). A törvényszék az ítélet indokolásában nem rögzítette azt, hogy - amennyiben valóban eszméletlen állapotban volt - a sértetten milyen életjelenségek voltak szükségszerűen észlelhetők, s azok a vízbefulladás esetén miként nyilvánulhattak meg a vele szemben ilyen erőszakot alkalmazó vádlott számára is egyértelműen érzékelhető módon. A sértetti ruházat vádlottól származó leírásának, valamint a helyszíni talajviszonyok ismeretében következtetni lehet arra, hogy milyen távolságból és állapotban vonszolhatta a vádlott a sértett testét. A kétoldali szemet ért ütésből esetleg az elkövető szokványos kézhasználatára, valamint a sértetti testhelyezetre is következtetés vonható. E lényeges tények és körülmények a szakértői meghallgatás során nem kerültek tisztázásra.

- [9] Így a fellebbviteli **főügyészség** álláspontja szerint dr. szakértő 3 és dr. szakértő 5 igazságügyi orvosszakértőknek fellebbviteli tárgyaláson történő meghallgatása a bizonyítás kiegészítése keretében, a teljesség érdekében nem mellőzhető. Az elsőfokú bíróság a sértett előzményi bántalmazására vonatkozóan megállapította, hogy kétséget kizáró módon a vádlott terhére az nem róható. Az elsőfokú bíróság szerint büntetőjogi felelőssége kizárólag az emberölés bűncselekménye miatt állapítható meg. Miután a **sértett** életben volt, akkor életjeleket is adott, melyek alapos vizsgálatát a vádlott elmulasztotta segítségnyújtás elmulasztása bűncselekményének megvalósulásával kapcsolatosan azonban a jogi indokolás körében annak ellenére nem foglalt egyértelműen állást, hogy annak az emberöléssel összefüggő aktuális vádlotti tudattartalom megítélése szempontjából döntő jelentősége van. A „tőle elvárhatóság” fogalmát a segítségnyújtás szándékos elmulasztása, valamint az ítélet szerint negligens módon gondatlanságból elkövetett emberölés vétsége körében önellentétesen egységesen értelmezte.
- [10] Általános segítségnyújtási kötelezettség a teljesen kívülálló, valamint a személyi sérüléssel járó, vagy életét, vagy testi épségét közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet előidézésében vétlen személyt egyaránt terheli, amely alól a részben megalapozatlan tényálláshoz igazítva a törvényszék által dogmatikailag is tévesen értékelt vádlotti szándékoltan, és nem gondatlanul önértékes megfontolás sem lehet kivétel.
- [11] A törvényszék megítélése szerint a vádlott rossz döntései sorozatának oka az volt, hogy félt cselekményének következményétől, attól, hogy azt fogják gondolni, hogy ő volt az, aki bántotta a sértettet, miután ő volt vele utoljára. A törvényszék a vádlott védekezését az erőszakos előzmények, valamint az indíték körében egyaránt elfogadva így egyfajta shock hatásnak tulajdonította döntésképtelenségét, majd a sértett megölését. Minthogy a vádlott a **sértett** élettelennek vélt testének felfedezését megelőzően sérelmére az elsőfokú bíróság szerint büntetőjogilag felróható magatartást nem fejtett ki, az ítélet tényállásából és indokolásból egyaránt nem ismert, vajon mely „cselekményének” következményétől tartott.
- [12] Ezért a fellebbviteli **főügyészség** indítványozta az Egri Rendőrkapitányság Bélapátfalva Rendőrőrsnek a 2016. február 11. napján kelt 10010/2988-36/2015. számú határozatának kábítószer birtoklásának vétsége miatt indult nyomozás anyagának a beszerzését. Mivel a vádlottat a nyomozás során gyanúsítottként nem hallgatták ki a nyomozó hatóság a határozat indokolásában fiatalkorú társai rosszullétének bekövetkezése kapcsán felelősségét nem állapította meg a nyomozást megszüntető határozat indokolása szerint.
- [13] A fellebbviteli **főügyészség** továbbá indokoltan tartotta, hogy a Debreceni Ítéltábla adatszolgáltatásra hívja fel a Főegyházmegyei Karitászt Eger RÉV Szenvedélybeteg-segítő Szolgálatot a vádlott részére nyújtott drogprevenációs szolgáltatás tárgyában.

A fellebbviteli **főügyészség** képviselője kifejtette továbbá, hogy a helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv, valamint a vádlott helyszíni kihallgatásáról készült jegyzőkönyvek egyaránt nem tartalmaz adatot arra vonatkozóan, hogy a bűntett helyszíne hány külön útvonalon közelíthető meg, ezért szükséges a bűntett elkövetési helyszínének megtekintése és megfigyelése céljából végrehajtandó szemle tartása, indokolt esetben a sértetti bántalmazást kiváltotta hangjelenség észlelésének körülményeivel összefüggő bizonyítási kísérlet tartása mellett. Az indítványozott bizonyítás a részben megalapozatlan tényállás megalapozottá tételéhez szükséges, ennek lefolytatása nélkül a vád tárgyává tett, s az elsőfokú bíróság által elbírált tényállás teljeskörűen nem tisztázható. Ugyanakkor a fellebbviteli **főügyészség** átiratában kifejtette, hogy a vádlotti szavahihetőség értékelése körében a 2017. szeptember 4. napján a vádlottnak törvényes figyelmeztetést követően tett tanúvallomásának felolvasás által a bizonyítás körébe vonása indokolt, minthogy ennek a bizonyítás anyagává tétele nem történt meg az első fokú eljárásban.

- [14] Így összegezve a fellebbviteli **főügyészség** képviselője, hogy a törvényszék ítéletének indokolásában a helyszíni szemle és kihallgatás hiányosságainak felfedezésére, az önellentmondó vádlotti vallomások logikai erőtlenségének értékelésére, a bántalmazás észlelésének lehetőségével kapcsolatos bizonyítási kísérlet elmaradásának okára, a cui prodest alapkérdésének tényekkel és körülményekkel egybevetésére nem fordított kellő gondot, így a történeti tényállás nyilvánvaló hiányosságaitól függetlenül értékítéletében egyedül a vádlotti vallomásra támaszkodott, amikor a bántalmazás tagadásának hitelt adva a sértett megölését a vádlott egyfajta önmentő cselekedetének tekintette. Fentiekre tekintettel a fellebbviteli **főügyészség** indítványozta, hogy az ítéletábra a fentebb körülírt bizonyítási indítványainak adjon helyt, majd az érdemi indítványát a bizonyítás eredményének ismeretében kívánja előterjeszteni.
- [15] Az ítéletábra a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyalás tartott, mivel bizonyítás felvételét tartotta szükségesnek.
- [16] A lefolytatott bizonyítási eljárást követően a Debreceni Fellebbviteli **Főügyészség** képviselője perbeszédében a másodfokú eljárás során helyszíni tárgyalás keretében megtartott szemle tapasztalatai alapján az alábbi megállapításokat tette:
- [17] teljes sötétségben közlekedve még az ösvény vonalvezetésének szemmel tartása, észlelése is nehézséget okoz;
sem az ösvény, sem a közvetlen környezet alattalaja nem alkalmas fekvő helyzetben élményt nyújtó - tehát komfortos - szerelmeskedésre;
ez a megállapítás igaz a sértett vádlott szerinti feltalálásának a helyére is;
a cipők feltalálási helyén történő átlagost meghaladó hangos beszédet a templom sarkától hallani lehetett;
az imitált segélykiáltás mozgó járműzaj mellett is tisztán hallható volt.
a Köztársaság úton a cipők feltalálási helyén hallatott hangos beszéd és odafentről kiabálás hallható volt;
a templom melletti villanyoszlop alatt álló két alak - ha közelebb is bújnak egymáshoz - a Petőfi térről szemlélve arcvonásaikban nehezen ismerhetők fel.
- [18] A fenti megállapításokra tekintettel az alábbi következtetések vonhatók le a fellebbviteli **főügyészség** képviselőjének álláspontja szerint:
az ösvényen közlekedés teljes sötétségben nem biztonságos, de mobiltelefonnal világítva sem lehetett jól látni;

az a testhelyzet, amelyben a vádlott - állítása szerint - a sértettet feltalálta, lehet ugyan szexuális érintkezési póz, de keresztbe fekve az ösvényen az elhelyezkedés nem szokványos és nem komfortos;

a hason fekvő sértett testhelyzete kényszerhelyzetnek imponál - és nem önkéntesen felvett nemi érintkezési póznak tűnik;

alappal feltehető, hogy a kikényszerített testhelyzetében a sértett hangosan tiltakozhatott;

logikus következtetés arra is, hogy az eszméletlenségét előidéző bántalmazást is ezen a helyszínen szenvedte el;

a sértett arcát ért háromszori ökölcsapás során módjában állhatott segélykiáltást hallatni;

amennyiben nem a vádlott a támadó, a segélykérés hangját akár a Köztársaság úton, akár a Petőfi téren, akár a templomnál hallania kellett volna;

amennyiben nem a vádlott a támadó, már akkor elmulasztotta a segítségnyújtást a vele randevúzó - és állítása szerint vele korábban szerelmeskedő - sértettnek.

- [19] A másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítási cselekményeket összevetve a vádlott vallomásával a **főügyészség** képviselője kifejtette, hogy noha szándéka az volt, hogy kreált legendával ismeretlen elkövetőre terelje a gyanút, de vallomásaival csapdába keveredett mivel a bizonyítás kizárta azt, hogy a sértettnek mással korábbi - bántalmazására okot adó - konfliktusa lett volna, kizárta azt, hogy a bántalmazás éjszakáján a helyszín közelében a sértettnek a vádlotton kívüli más személlyel találkozási szándéka lett volna; kizárta annak lehetőségét, hogy a vádlotton kívül más személy birtokolhatta volna a sértett cipőit és alsóneműjét; kizárta annak lehetőségét, hogy kívülálló támadásával összefüggő segélykérés hangját a közelben tartózkodó vádlott ne hallhatta volna; kizárta annak lehetőségét, hogy a sértett és a vádlott egyazon időpontban az ösvényen közlekedve elkerülhette volna egymást, a fizikai lehetetlenség szintjén zárta ki; kizárta annak valószínűségét, hogy a sértett a vádlott észlelése nélkül került volna a bántalmazás helyére és szenvedte volna el ezt az előzményi bántalmazást; kizárta annak valószínűségét, hogy a vádlotton kívül más személynek kellett volna tartania a bántalmazás miatti felelősségre vonástól és; megcáfolta a vádlott szavahihetőségét és vallomásainak hitelességét a sértett feltalálásának körülményeivel kapcsolatban is.
- [20] A fellebbviteli **főügyészség** képviselője eljárásjogi szempontból kiemelte, hogy a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbezési bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan ezt az elsőfokú bíróság tette. A Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján azonban az ügyészség által indítványozott bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás megállapításával az elsőfokú bíróság által felmentett vádlott bűnösségét állapíthatja meg. Itt eltérő minősítést alkalmazott a törvényszék, de ez egyfajta büntető felelősségre vonás alóli mentesítést tartalmazó rendelkezést is magába foglal az előzményi erőszakkal összefüggésben. Kétségtelen, hogy jelen ügyben a törvényszék nem mentette fel a vádlottat az emberölés vádja alól. A vádirati tényállástól lényegében eltérő tényállást állapított meg. Ítéletében a váddal ellentétben azt rögzítette, hogy nem lehetett kétséget kizáróan megállapítani, hogy ki volt az a személy, aki a sértett eszméletlen állapotát a bántalmazásával előidézte.
- [21] Ugyancsak a vádirati tényállástól eltérő tényként állapította meg azt, hogy a vádlott nem észlelt életjeleket a sértetten. Tudati tényként arra vont következtetést, hogy „a vádlott úgy gondolta, hogy a **sértett** már nem él”. A sértett testének eltüntetésének indítékát a törvényszék a tényállásban azzal

magyarázta, hogy a vádlott félt, hogy halálát összefüggésbe hozzák vele...úgy gondolta, hogy esetlegesen őt fogják okolni a haláláért... hogy ne találják meg rajta az ő DNS mintáját. A törvényszék álláspontja szerint a vádlott elmondását cáfoló konkrét bizonyíték az eljárás során nem merült föl, a vádlott a valóságnak megfelelően mondta el a történetet, és azt nem lehet bizonyítani, hogy ő ütötte meg 3 alkalommal a **sértettet** az arcán.

- [22] Emellett a tudati tényekre alapozott ítéleti tényállással ellentétes - vádlotti bűnösséget megalapozni alkalmas - tényállást a jelen büntetőügyben kizárólag a fellebbviteli eljárásban felvett bizonyítás során szerzett bizonyítékok alapján lehet megállapítani. Ezek a részben új, részben továbbfejlesztett bizonyítékok rendelkezésre állnak a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményeként. A Be. 163. § (3) bekezdése alapján a bíróság az ítékezés során a tényállást a vád keretein belül tisztázza. Tény, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei **Főügyészség** vádiratában rögzített történeti tényállás a sértett megölésével kapcsolatban aktuális vádlotti tudattartalomra utaló indíték jellegű megállapítást nem tartalmaz, a vádirati tényállásból tehát nem derül ki az, hogy a vádlott sértettnél folytatott vita alkalmával konkrétan miért bántalmazta a sértettet.
- [23] A vádirati tényekből azonban megalapozott következtetés vonható, hogy az eszméletlen állapotba került, és ezáltal védekezésre képtelenné vált sértettet miért ölte meg. Az alaki és tartalmi legitimációval rendelkező vádlói akaratot nem a bűncselekmény minősítése, hanem a Btk. Különös Részeiben rögzített törvényi tényállást kimerítésére alkalmas tények bíróság elé terjesztése közvetíti. A vádirat történeti tényállása tényszerűen tartalmazza az elkövetői magatartás leírását. A Be. 6. §-a alapján a bíróságnak a vádról döntenie kell. Csak olyan cselekményt bírálhat el, amelyet a vád tartalmaz. Az elkövető tudattartalmát érintő - jogi fogalmak formájában megjelenő - következtetések a jogi értékelés körébe tartoznak, miután nem ténymegállapítások.
- [24] A fellebbviteli **főügyészség** képviselője a Kúria több jogesetén át hivatkozva utalt arra (BH1994. 268., BH1999. 495., BH2005. 267.) az elkövető tudattartalmát érintő jogi fogalmak formájában megjelenő következtetések a jogi értékelés körébe tartoznak miután nem ténymegállapítások. A tudati - és más tények - megállapításától el kell különíteni a megállapított tények jogi értékelését, ami a valónak már elfogadott fizikai és tudati tényeknek a jogi normával történő egybevetése, a törvény szövegének való megfeleltetése. Ennek eredménye pedig már jogi fogalmak formájában jelenik meg.
- [25] A Be. 422. § (1) bekezdés c) pontja szerint a vádirat törvényes eleme a vád tárgyává tett cselekménynek a Btk. szerinti minősítése. A töretlen bírói gyakorlat szerint a vád törvényességét nem érinti, amennyiben a vádhatóság tévesen vagy hiányosan minősít olyan vád tárgyává tett cselekményt, amelyet a Btk. büntetendőnek nyilvánít.
- [26] A Be. 584. § (5) bekezdése szerint a fellebbezésben új tényt állítani, illetve új bizonyítékra hivatkozni csak abban az esetben lehet, ha a fellebbező valószínűsíti, hogy a fellebbezés alapjául szolgáló tény, vagy bizonyítási eszköz az ítélet kihirdetését követően keletkezett, vagy arról önhibáján kívül az ítélet kihirdetése után szerzett tudomást. A fellebbviteli **főügyészség** által előterjesztett bizonyítási indítványok a bizonyítás részeredményének cáfolatára szolgálnak. Ennek módja és eszköze az egyoldalúan lefolytatott bizonyításból vált az ügyészség számára felismerhetővé, így a fellebbviteli **főügyészség** álláspontja szerint az indítványozott bizonyítás a részben megalapozatlan tényállás megalapozottá tételéhez szükséges volt. Ilyen bizonyítás nélkül a vád tárgyává tett és az elsőfokú bíróság által elbírált tényállás nem tisztázható. A Kúria EBH2019. B.23. elvi határozata kimondja azt, hogy a bíróság a tényállás felderítése, valósághű megállapítása érdekében - a törvényes keretek között - nem indítványozott bizonyítást is felvesz, eljárási

szabálysértésnek nem tekintendő. A bíróság által hivatalból elrendelt bizonyítás a bizonyítás eredményének a terhelt terhére vagy javára esésétől függetlenül is törvényes. Ilyetén megkötést nem tartalmaz a büntetőeljárás törvény, ami egyébiránt ellent is mondana annak a törvényi parancsnak, hogy a bíróságnak is valósághű tényállásra kell alapoznia a döntését. A valósághű tényállás megállapítása a büntetőeljárásban a bíróság, az ügyészség és a nyomozó hatóság számára egyaránt törvényes parancs. A Debreceni Ítéltábla ennek tett eleget, amikor hatékony és alapos szakértői személyi bizonyítást lefolytatta.

[27] A fentebb kifejtett és értékelt másodfokú bizonyítási eljárás eredményeként a fellebbviteli **főügyészség** képviselője perbeszédében indítványozta, hogy tényállást a szemle és bizonyítási kísérlet során a terepviszonyokkal, látási viszonyokkal, valamint hang-és zajészlelési viszonyokkal kapcsolatos lényeges megállapításokkal, az egyesített igazságügyi orvos-és nyomszakértői vélemény releváns megállapításaival, egészítse ki;

- a törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) és (2) bekezdése alapján változtassa meg;
- az ítélet tényállásának részleges megalapozatlanságát a Be. 593. § (2) bekezdése alapján kiküszöbölve az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól részben eltérő tényállásként állapítsa meg azt, hogy:

Avádlott a sértettet a szexuális érintkezésük kapcsán kialakult konfliktus során ökölcsapásokkal eszméletlenségéig bántalmazta;

- majd a sértett testét lemeztelenítve a testi épség elleni erőszak elkövetése miatti büntető felelősségre vonásának elkerülése céljából fejével lefelé nyomban egy esővízgyűjtő aknába helyezte azért, hogy fulladásos halálát előidézzé.

- Az ezzel ellentétes tényállásbeli, valamint ítéleti indokolásba foglalt megállapításokat mellőzze;
- a vádlott erőszakos cselekményét természetes egységként értékelve a vádlott bűnösségét a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c) és d) pontja szerint minősülő és büntetendő aljas indokból, különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntetében állapítsa meg;
- a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést a Btk. 34. § I. fordulataként rendelkezése szerint, a 80. § (2) bekezdése szerinti középérték alapul vételével számottevően súlyosítsa;
- állapítsa meg, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 35. § (1) bekezdése, 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján fegyház;
- a közügyektől eltiltást súlyosítva a mellékbüntetés tartamát a Btk. 62. § (1) bekezdésében meghatározott maximális tartamban állapítsa meg;
- a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján a vádlott által 2017. szeptember 4. napjától 2020. március 3. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendlje;
- A Be. 574. § (1) bekezdése alapján, a 613. § (1) bekezdésére tekintettel kötelezze a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült büntetőügyi költség maradéktalan megfizetésére;
- Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[28] A vádirati minősítés megváltoztatására tekintettel a vádlott és védő közös kérelme alapján az ítéltábla a tárgyalást elnapolta a védelemre történő felkészülés érdekében.

[29] sértett jogi képviselője a lefolytatott bizonyítási eljárás eredményéhez képest a fellebbviteli **főügyészség** által előadott perbeszédrel maximálisan egyetértett, kizárólag az elsőfokú bíróság jogi következtetései kapcsán fogalmazta meg álláspontját.

[30] védő perbeszédében a Miskolci Törvényszék ítéletének helybenhagyására tett indítványt és a vádlottnak gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében történő felelősségének megállapítását indítványozta.

- [31] A védelem álláspontja szerint a büntetőeljárás egyik alapelve a Be. 7. § (4) bekezdésében foglalt azon elv, hogy kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem lehet a vádlott terhére értékelni, jelen esetben már a nyomozás során felmerült sajátosságok, illetőleg a vádiratban történt tényállás megfogalmazásából arra lehet következtetni, hogy az első fokon a vádat képviselő ügyészség a szakkérdések kivételével fogadta el a vádlott által tett vallomásokat mintegy 90 %-ában azt magáévá tette, a tényállásban rögzítette. A másodfokú eljárásban lefolytatott igen részletes bizonyítási eljárásban amennyiben különválasztjuk a személyi bizonyítást a szakértők által tett egyéb megállapításoktól ezek tulajdonképpen az elsőfokú bíróság ítéletével nem ellentétesek, pusztán jogi következtetés kérdésében lehet eltérés. A másodfokú eljárásban nem került olyan nívó elő, amely ezt a részét megváltoztatná bármilyen formában is az ítéletének. Ha a vádlott a sértett testének aknába helyezésekor nem láthatta azt, hogy mennyi víz van benne a bizonyítékok mérlegelésénél a törvényszék így mégsem járt el helytelenül, hiszen egyébként, ha ölési szándék vezette volna, mely szerint ez egyenes szándék volt és nem eshetőleges akkor biztosra kellett mennie, tudnia kellett, hogy egyébként annyi víz van az aknában, hogy a sértett megfullad.
- [32] A fellebbviteli **főügyészség** módosította a tényállást, és különös kegyetlenséggel, aljas indokból elkövetett emberölés vonatkozásában kéri a vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítását, melynek során az a védelem kérése, hogy vizsgálja felül az ítéletábra, hogy egyáltalán lehetséges-e a vádhoz kötöttség elvének a kapcsán, illetőleg felülmérlegelési tilalom előírása során, ennek perjogi feltételei megvannak-e.
- [33] A védelem álláspontja szerint a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás során megalapozottan kétséget kizáróan nem lehet arra következtetést vonni, hogy a vádlott bántalmazta a sértettet, és hogy ölési szándékkal helyezte az aknába a sértettet. A bizonyítási eljárásban, ha valamire nincs adat akkor arra nem lehet következtetést levonni, se pro, se kontra. Ha nincs adat valamire, ami alátámasztaná a vádlott szavahihetőségét egy állítás vonatkozásában, vagy éppen megdöntené azt akkor pedig az általános elvek szerint a vádlott nyilatkozatát el kell fogadni, nincs, ami cáfolja.
- [34] Ha a bíróság azt állapítja meg, hogy a vádlott teljes mértékben szavahihetetlen akkor mi alapján tudja a teljes tényállást megállapítani az ítéletében, hiszen akkor vannak olyan kitöltetlen részek, amiket nem lehet betölteni, amennyiben a vádlott vallomását teljesen elvetjük akkor nem lesz egyéb bizonyíték, hiszen olyan körülmények vannak, amiket csak ő tud, csak ő tudhatott, csak ő látott és tapasztalt, nincs rá tanú, vagy akkor azt a megoldást kell választani, amit a vádhatóság is választott már az első fokú eljárásban is, hogy egyes adatokat elfogadunk, egyes adatokat pedig nem.
- [35] Ezeket az adatokat viszont a bíróság értékelte, mérlegelte és a mérlegelés során jutott el egy olyan döntéshez, ami alapján megszületett az első fokú ítélet, amelynek adott lett a minősítése. A védelem részletesen kifejtette, hogy a vádlott terhére a bűncselekmények egyenes szándékkal elkövetésére nem lehet megalapozott következtetést vonni, mint ahogy a fellebbviteli **főügyészség** által indítványozott minősítő körülményekre sem.
- [36] A fellebbviteli **főügyészség** által előterjesztett bizonyítási indítványok arra szolgáltak, hogy az ügyészségi perbeszéd szerint is, hogy bizonyítási részeredményeket cáfoljanak, ez így vált bizonyításból felismerhetővé, ennek azért van jelentősége, mert vannak korlátai a fellebbezés során bejelentett nívóknak, okoknak, és erre csak akkor kerülhet sor, ha azokat a körülmények már az ítélet kihirdetése után új körülményként észlelt a fellebbező fél.

- [37] Jelen esetben a védelem álláspontja szerint voltak olyan bizonyítási indítványok is, amelyek arra irányultak, amelyet a korábbi szakvélemény is tartalmazott, tehát akkor tisztázódhatott volna a fellebbezés előtt, tehát az ítélet megszületése előtt már ismertek voltak, azonban ezekre nem kerültek indítványtételre és most a fellebbezésben lettek ezek előhívva. A fenti bizonyítási indítványok tekintetében kérte a védelem, hogy a bíróság vizsgálja felül, hogy ennek mennyire van helye, mennyire vehetők figyelembe ezek a bizonyítékok. Összefoglalva a védelem álláspontját, az eset összes körülményére figyelemmel, a felvett bizonyításra, személyi és tárgyi bizonyítékokra, helyszíni szemlére, a védelem nem látta kétséget kizáróan megállapíthatónak a súlyosabb minősítést, mert kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem lehet a vádlott terhére értékelni, ezért a védelem az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy a kiegészítés körében egyes megállapításokra sor kerülhet, azonban ezen változtatások nem eredményezhetik a minősítés megváltoztatást.
- [38] A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz, illetőleg kinyilatkozta, hogy nem bántalmazta a sértettet, nem is volt erre semmiféle indítéka, vagy oka, ezen kívül előadta, ha életjelet tapasztalt volna akkor nem ily módon cselekszik. Megbánta a történeteket és sajnálatát fejezte ki.
- [39] Az ügyészi fellebbezés alapos.
- [40] A bejelentett perorvoslat folytán az ítélőtábla a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján - eltérő törvényi rendelkezés hiányában - az ítélet megalapozottságát, illetve az ítéletnek a bűnösség megállapítását, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezését, valamint az indokolás helyességét, és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki milyen okból fellebbezett (teljes revízió). Jelen esetben az ügyészi fellebbezésre tekintettel korlátozott felülbírálatnak akadály volt, ami kötelezően a teljes revíziót vonta maga után.
- [41] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárását a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, és nem vétett olyan abszolút vagy relatív hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárta volna.
- [42] A felülbírálat során a másodfokú bíróság elsődlegesen rögzíti, hogy a Be. 608. § (1) bekezdésében és a (2) bekezdés a)-f) pontjaiban írt abszolút szükségszerűen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, valamint a (2) bekezdésében foglaltak miatt az új eljárás lefolytatásának elrendelését eredményező okok nem állapíthatóak meg, erre egyébként a fellebbező sem hivatkozott, de értelemszerűen a másodfokú bíróságnak a revízió során hivatalból kellett vizsgálnia az eljárási szabályok megtartását.
- [43] Az első fokon eljáró Miskolci Törvényszék igen részletesen és széleskörű bizonyítást folytatott le, ügyfelderítési kötelezettségének azonban teljes mértékben nem tett eleget, és az általa megállapított tényállás több okból részben megalapozatlan. A másodfokú bíróság főszabályként a tényálláshoz kötöttség elvéből adódóan határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le (Be. 591. § (1) bekezdés). A tényálláshoz kötöttség elvi indoka a Be. szabályrendszerének megfelelően is, hogy a bizonyítékokat közvetlenül megvizsgáló és értékelő elsőfokú bíróság, mint ténybíró jogosult és kötelezett elsődlegesen a tényállás megállapítására.

- [44] Nem érvényesül azonban a tényálláshoz kötöttség elve megalapozatlanság esetén, azaz, ha az elsőfokú ítélet nem tekinthető teljes mértékben megalapozottnak. A megalapozottság fogalmát a törvény pozitív formában nem határozza meg, arra a megalapozatlansági okok nemlétéből lehet következtetni. A törvény ugyanis csak a megalapozatlansági okok „klasszikus négyes csoportját” nevesíti, a megalapozottság ugyanakkor ettől függetlenül a másodfokú eljárás kardinális jogintézménye, a tényálláshoz kötöttség legfontosabb biztosítója ezért utal rá az ítélőtábla, hogy a vád keretei között a törvényesen lefolytatott bizonyítási eljárást követően a vádló által vád tárgyává tett a bíróság által bizonyítottaknak talált ténylegesen megtörtént események valósághű, helyes és hiánymentes megállapítása által válik a tényállás megalapozottá.
- [45] A felülbírálat során az ítélőtábla megállapította, hogy az elsőfokú ítélet több okból felderítetlenség, részleges iratellenesség és helytelen ténybeli következtetések folytán részben megalapozatlan (Be. 592. § (2) bekezdés b), c), d) pont). A Be. 610. §-a szerint kötelező erővel az ítélet megsemmisítéséhez és új eljárás elrendeléséhez vezető teljes megalapozatlanság nem állapítható meg a Be. 592. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján, mert nem rögzíthető, hogy az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást, mint ahogy az sem, hogy a tényállás teljes mértékben felderítetlen. A ténymegállapítás hiánya szóba sem kerülhetett, a teljes felderítetlenségnek pedig feltétele, hogy a vádló által vád tárgyává tett bűncselekmények törvényi tényállási elemeire egyáltalán vagy túlnyomórészt ne tegyen eleget a bíróság a tényállás felderítési kötelezettségének.
- [46] Az ítélőtábla a védelem által megfogalmazott eljárásjogi aggályokra tekintettel kifejti, hogy a bíróság az ítéletében a bűnösség, a minősítés, a büntetés kiszabása, illetve az intézkedés alkalmazása vonatkozásában jogi következtetéseit a tági értelemben vett, tehát személyi körülményeket is tartalmazó tényállásból vonja le.
- [47] A bíróság a büntetőeljárásban a valósághű tényállást kell megállapítania, az ítéleti döntését erre alapozhatja (Be. 163. § (2) bekezdés). A megalapozatlanság valójában azt jelenti, hogy az a tényállás, amit az ítélet rögzít nem valósághű, az ebből levont jogi következtetés pedig szükségképpen téves. Ennek az okán a másodfokú bíróság nem alapozhatja a felülbírálat eredményeként hozott határozatát megalapozatlan tényállásra. Ha az elsőfokú ítélet megalapozatlansága a másodfokú eljárásban kiküszöbölhető úgy, azt a másodfokú bíróság köteles megtenni, és ekként a határozatát már a megalapozottá tett tényállásra alapítja.
- [48] A fenti elvet juttatja érvényre a Kúria az EBH2019. B.9. számú döntésében, melynek I. pontja kimondja, hogy az ítélet részleges megalapozatlanságának kiküszöbölését a másodfokú bíróság kategorikus - mérlegelést nem tűrő - kötelezettségévé teszi. A részleges megalapozatlanság ezért hatályon kívül helyezés alapjául nem szolgálhat.
- [49] Ugyanezen döntés II. pontja szerint a részleges megalapozatlanság kiküszöbölésének másodfokon igénybe vehető eszközei változatlanok és teljes körűek. A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma nem a megalapozatlanság kiküszöbölését korlátozza, hanem az első fokon lefolytatott bizonyítást védi. A tényállás hiányosságának pótlása, felderítetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, avagy helyes ténybeli köveztetés levonása nem esik a felülmérlegelés tilalma alá, hanem éppen a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze.
- [50] A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette.

- [51] A döntés III. pontja szerint a megalapozatlanság miatt hatályon kívül helyezés ultima ratio, amelyet a hatályos büntetőeljárás törvény részleges megalapozatlanság esetén a másodfokú eljárásban kategorikusan kizár. A törvény a másodfokú bíróság reformatórius jogkörét a tényállás kiegészítésének, helyesbítésének vagy az eltérő tényállás megállapításának lehetőségével biztosítja. A részbeni megalapozatlanság kiküszöbölésének módja tehát a tényállás megalapozatlan részének a kiegészítése, helyesbítése vagy az első fokon megállapítottól eltérő tényállás megállapítása. A tényállás kiegészítésére a részben hiányos vagy részben felderítetlen tényállás esetén van lehetőség.
- [52] A tényállás helyesbítése az iratellenes ténymegállapításban vagy helytelen ténybeli következtetéssel megállapított tényben megnyilvánult részbeni megalapozatlanság kiküszöbölésének a módja. Mind a kiegészítés, mind a helyesbítés történhet az ügyiratok tartalma alapján ténybeli következtetéssel, a helytelen ténybeli következtetés helyesbítésével vagy a másodfokú eljárásban történő bizonyítási cselekmény lefolytatásával.
- [53] Megalapozatlanság kiküszöbölésének általános korlátja tekintetében az ítélet tábla kifejti, hogy a vád bizonyítására a vádló köteles, a terhelt nem kötelezhető az ártatlanságának bizonyítására (Be. 7. § (1) és (2) bekezdés). Ezzel az eljárásjogi alapvetéssel összhangban rendelkezik úgy a törvény, hogy a vád bizonyításához szükséges tények feltárása az alátámasztásukra szolgáló bizonyítási eszközök rendelkezésre bocsátására, illetve beszerzésének indítványozása a vádlót terheli (Be. 164. § (1) bekezdés). A bíróságnak valóság-hű tényállásra kell alapoznia a döntését (Be. 163. § (2) bekezdés). A valóság-hű tényállás azt jelenti, hogy azok az egyes tények, melyeket a bíróság az ítéletében egymásra következően megállapít megfelelnek az objektív valóságnak. Az objektív valóságnak megfelelő tények egymás utániságára természetesen kihat az, hogy a bíróság a vád bizonyítása érdekében csak azt a bizonyítási eszközt köteles beszerezni vagy megvizsgálni, amelyet a vádló indítványoz. A törvény ezzel egyértelműsíteni törekszik azt a helyzetet, amit a régi Be. azon rendelkezésre eredményezett, miszerint a bíróságnak a bizonyítás során a tényállás alapos és hiánytalan, a valóságnak megfelelő tisztázására kell törekednie azonban, ha az ügyész nem indítványozza a bíróság nem köteles a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök beszerzésére és megvizsgálására. Azt ugyanis a bizonyítási eszköz megvizsgálása nélkül általában nem lehet előre eldönteni, hogy az abból származó bizonyíték a vádat alátámasztja-e vagy sem. A törvény szerint a bíróság ugyan indítvány hiányában bizonyíték beszerzése és megvizsgálásra nem köteles azonban nincs elzárva a bíróság attól, hogy a múltbeli események minél pontosabb, hiánytalanabb tisztázása végett indítvány nélkül is, azaz hivatalból bizonyítási eszközt szerezzen be, vizsgáljon meg és értékelje az ebből szerzett bizonyítékot.
- [54] A másodfokú eljárásban történő bizonyítás felvételét illetően is érvényesülnie kell a törvény, vádló, bizonyítási kötelezettségével kapcsolatos fő szabályának kétségtelen ugyanis a másodfokú bíróság már nem a vádat bírálja el, azonban a megalapozatlanság kiküszöbölése az elsőfokú ítélet mellőzhetetlen korrekcióján keresztül mégis a vád a bizonyítása körébe tartozik. A megalapozatlanság kiküszöbölésével a másodfokú bíróság azt teszi meg, ami az elsőfokú bíróság feladata volt. A másodfokú eljárásban a felülbírálati funkcióból származóan kiemelkedően jelentős a szerepe a másodfokú bíróság részéről hivatalból való bizonyítás elrendelésének. A másodfokú bíróság által folytatható bizonyításnak egyébként nincs terjedelmi korlátja. Ha az ítélet maga teljességében nem megalapozatlan, míg a nagy terjedelmű, sok bizonyítási cselekmény végzését jelentő bizonyítást is köteles a másodfokú bíróság lefolytatni.
- [55] Az ítélet tábla utalni kíván még osztva - a fellebbezési **főügyesség** álláspontját - a Kúria 2017. évi 217. számú eseti döntésére, mely kimondja, hogy a vád tárgyává tett történeti tényekben nem a különös részi törvényi tényállás jogi fogalmait kell felsorolni, hanem konkrétan azokat a tényeket,

amelyek alkalmasak az indítványozott (vagy akár attól eltérő, ám mindenképpen büntető törvénybe ütköző) cselekmény megállapítására. Nem értékelhető a törvényes vád hiányaként és a vádon túlterjeszkedésként az, ha a bíróság egy bűncselekmény törvényi tényállását megvalósító elkövetési magatartás kapcsán a tettazonosság keretei között a vádiratban le nem írt tény is megállapít.

- [56] Az ítélet tábla megítélése szerint a részbeni megalapozatlanság tetten érhető abban, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta kellő mélységben a cselekmény helyszínével kapcsolatosan fellelhető bizonyítékokat, nem folytatott helyszíni eljárást a beszerzett, illetve rendelkezésre álló adatokkal nem vetette össze, a vádlott nyilatkozatait, beleértve a vádlottnak 2017. szeptember 4. napján törvényi figyelmeztetéseket követően tett tanúvallomását is, a vádlott ezen utóbbi tanúként tett vallomását az ítélet tábla annak felolvasásával tette bizonyítás anyagává. A fentieken túlmenően a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem ismerte fel azt, hogy a tényállás megállapításához a vádlott szavahihetőségének ellenőrzése során olyan szakkérdések eldöntése és szakvélemények beszerzése szükséges, melyek részben fizikus, továbbá nyomszakértő, informatikus szakértő véleményeinek beszerzését, illetőleg az orvosszakértői vélemény továbbfejlesztését igényelte, valamint azt, hogy az egyes szakterületek esetében a szakértők együttes meghallgatása sem mellőzhető. Továbbá a vádlott személyiségének vizsgálata érdekében az ügyben beszerzett pszichológus szakértői vélemény egyes kérdéseinek további tisztázására is lehetőséget kellett biztosítani a véleményt előterjesztő pszichológus szakértőnek.
- [57] Az elsőfokú bíróság az előbbi eljárási cselekmények lefolytatását mellőző formális eljárása a másodfokú bíróság álláspontja szerint szükségképpen részbeni megalapozatlanságot eredményezett tekintettel arra is, hogy a nyomozás során nem érintett kérdések, így például a sértett mobiltelefonjának részletes vizsgálata, a holttesten lévő nyomok nyomképzőinek felderítése, a holttest vízaknába kerülésével kapcsolatos részletes elemzés elmaradt. Bár az első fokú eljárásban levétítésre került, de elmaradt a cselekmény lefolytatásával összefüggésben a vádlott részvételével rögzített helyszíni kihallgatásról készült videófelvétel elemzése is. Az fentebb kifejtettekre is tekintettel a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése a másodfokú bíróság eljárási kötelezettsége volt.
- [58] A fenti részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése érdekében a bíróság a személyi és a szakértői bizonyítást tovább fejlesztette, tanúkat hallgatott ki, a korábban kihallgatott tanúk ismételt kihallgatásáról határozott amellett, hogy a vádlott eljárási jogával élve a helyszíni tárgyaláson közölt néhány mondat kivételével nem tett vallomást, élt a hallgatás jogával, mely természetesen sem a terhére, sem a javára nem került nyilvánvalóan értékelésre. Így tanúként hallgatta ki a másodfokú bíróság a vádlottnak a tényállásbeli napon szerzett sérüléseinek elhelyezkedése, keletkezési mechanizmusa tekintetében a kerékpárral történő balesetét közvetlenül észlelő tanú 27 tanút, ... tanút BM dolgozót, aki a vádlott elsődleges kihallgatását fogantatosította, valamint ebben a körben írásbeli vallomástételt engedélyezett ... tanú részére, emellett tartózkodási helyének ismeretlensége okán tanú 3 tanú vallomását felolvasta. Ebben a kérdéskörben ugyancsak tanúként hallgatta ki ... tanút, aki a vádlott fogdába történő befogadása alkalmával orvosi vizsgálatát végezte, valamint erről orvosi véleményt adott, illetőleg beszerezte a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Bűnügyi Osztályánál a vádlott előállításával kapcsolatos okiratokat, így rendelvényt, előállítás végrehajtásáról szóló jelentést, illetőleg átkísérési utasítást.
- [59] A vádlott és a sértett személyiségét, szokásait, párkapcsolati jellemzőinek további feltérképezésére a másodfokú bíróság tanúként hallgatta ki a vádlottal korábban szoros kapcsolatot ápoló tanút, illetőleg a sértett édesanyját, a sértett kézkörmeinek ápolását végző tanú 23 manikűrös-működőm építőt. A helyszíni tárgyalás során kihallgatásra kerültek a sértett felkutatásában résztvevő ..., illetőleg a sértett lábbelijeit feltaláló ... BM dolgozó tanúkat.

- [60] A másodfokú bíróság az eljárásban az ügyészi indítványnak megfelelően beszerezte a vádlott által is hivatkozott vele szemben az Egri Rendőrkapitányság Belpátfalvai Rendőrőrs 10010/2988/2015. bü. szám alatt kábítószer fogyasztással csekély mennyiségű kábítószer birtoklásának megalapozott gyanúja miatt folyamatban volt büntetőügy iratait, valamint a Borsodnádasi, Petőfi tér Jézus szíve templom környezetének vízelvezetésével kapcsolatos tervdokumentációt, beazonosította a sértett lábán feltalált újságdarabot abból a szempontból, hogy az mely írott sajtótermék kiadmányából származhatott.
- [61] Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által elvégzett szakértői bizonyítást továbbfejlesztette, az eljárásba bevonta szakértő 1 nyomszakértőt a sértett testén feltalált külsérelmi nyomok keletkezési körülményeivel kapcsolatosan, a Nemzeti Szakértői és Kutatói Központ Fizikai és Kémiai Szakértői Intézet Fizikai és Szeretlen Analitikai Osztálya részéről kijelölt szakértő 6 és ... forenzikus fizika szakterületen tevékenykedő szakértők modellezték a sértettnek a vízelvezető aknába kerülésének lehetséges mechanizmusait, ugyanakkor vizsgálták a mobiltelefonkészülék feltalálási helyére kerülésének lehetséges mechanizmusait. Dr. szakértő 2 igazságügyi számítástechnikai informatikai szakértő megvizsgálta a vádlottól, illetőleg a sértett tulajdonát képező technikai eszközöket, a vádlott mobiltelefonját, illetőleg a sértett mobiltelefonját és személyi számítógépét. A vádlott személyiségjegyeinek részletesebb feltárása érdekében meghallgatta szakértő 4 igazságügyi pszichológus szakértőt, emellett az igazságügyi fizikus, igazságügyi orvos, illetőleg nyomszakértők együttes meghallgatását is fogantatosította.
- [62] A másodfokú eljárásban a fentebb jelzettek szerinti szakértői bizonyításra és helyszíni tárgyalásra is sor került a cselekménykori feltételek biztosítása mellett amikor is általában véve a bíróság, és ez vonatkozik a másodfokú bíróságra is érvényesül az az elv, ha helyszíni eljárásról, helyszíni szemléről, vagy a helyszínen tartandó bizonyítási kísérletről határoz nyilvánvalóan e cselekménnyel kapcsolatosan olyan feltételeket kell teremtenie, mely a cselekmények a vádban rögzített időpontban, illetőleg időben voltak tapasztalhatóak.
- [63] A fentiekre tekintettel amellyel, hogy a másodfokú bíróság az előbbiekre szerinti bizonyítási eljárást lefolytatta a borsodnádasi helyszínnel összefüggésben olyan előzetes eljárást is lefolytatott, amely azt támasztotta alá, illetőleg azt garantálták, hogy a fényviszonyok, az időjárási viszonyok a cselekménykorival hasonló időjárási és fényviszonyok legyenek, ehhez képest az Országos Meteorológiai Szolgálat, valamint a Csillagászati és Földtudományi Kutató Központ Konkoly Thege Miklós Csillagászati Intézet megkeresésére is sor került a 2017. szeptember 2-ai tényállásbeli cselekmény időjárási, fény, csapadék és hőmérsékleti viszonyok teljeskörű tisztázása érdekében. Ezen adatokat a másodfokú bíróság a helyszíni eljárás során közölte és kérdésként tette fel a jelenlévőknek, a perbeli szereplők közül senki sem kifogásolta az ítélet táblának az erre vonatkozó előkészítő tevékenységét a helyszíni megvilágítással, időjárási viszonyokkal kapcsolatosan figyelemmel arra is, hogy a helyszíni eljárásnak két része volt egy nappali fényviszonyok melletti, illetőleg egy éjszakai fényviszonyok melletti eljárási tevékenység.
- [64] Az ítélet tábla a helyszíni eljárásnak azért tulajdonított különös jelentőséget mert felvetődött a perbeszéd kapcsán, hogy a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményezett-e olyan új körülményeket, amelyek alkalmasak voltak az elsőfokú bíróság határozata részbeni megalapozatlanságának kiküszöbölésére, hiszen abban az esetben hogyha nincs novum (új körülmény) akkor ez azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, ahhoz viszont a fentebb kifejtettek szerint a másodfokú bíróság is kötve van.

- [65] A másodfokú bíróság megítélése szerint a helyszíni tárgyalással, illetőleg bizonyítási kísérlettel összefüggésben a beszerzett szakértői bizonyítással, tanúk vallomásaival összefüggésben olyan új körülmények merültek fel és jelentkeztek, melyek összességében nem egy bizonyítékról van szó, hanem több bizonyíték alapján olyan új körülmények merültek fel, amelyek eredményeként a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást jelentősen módosította.
- [66] Mint ahogy erre már korábban is utalt az ítélet tábla ezt a másodfokú bíróság megteheti a hatályos eljárási jogszabály szerint, hiszen azokra a körülményekre, amelyek az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás módosításához, megváltozásához vezettek bizonyítás felvétele is kapcsolódott.
- [67] Az eltérő bizonyíték értékelés, illetőleg felülmérlegelés tilalma a másodfokú eljárásban annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette. A másodfokú bíróság kizárólag azokra a bizonyítandó tényekre vonatkozóan értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekre a másodfokú eljárásban maga folytatott le, vagy maga is lefolytatott bizonyítási cselekményt.
- [68] A másodfokú bíróság a könnyebb érthetőség érdekében 1-6. pontig jelölte meg az elsőfokú bíróság álláspontjához képest a beszerzett bizonyítás alapján eltérően értelmezett megállapításait, melyek a tényállás részbeni megalapozatlansága kiküszöbölésének eszközeivel annak eredményeként a tényállásban kétséget kizáróan rögzíthetőek voltak.
- A cselekmény helyszínén a vádlotton és a sértetten kívül 2017. szeptember 2. napján 20 órát követően más személy nem volt jelen, illetőleg nem tartózkodott. A vádlott és a sértett volt jelen a cselekmény helyszínén a templom és a bükkfa közötti területen, így a tényállás [77] bekezdésében tett megállapítás mellőzendő.
- Az ítélet tényállásának [36], [37], [38], [39], [40], [41], [42], [43], [44] bekezdései, [46] bekezdés 1-2. sora „akként döntött kitételig” helyett az alábbi másodfokú bíróság által tett megállapítás lép a sértett a 2017. szeptember 2-án 20 órát követő időponttól a megérkezését követően a vízaknában bekövetkezett fulladásos haláláig nem hagyta el a helyszínt, ahova egyébként a vádlott hívta. A találkozóval kapcsolatosan a sértett megbízott a vádlottban, édesanyjának a találkozót nem árulta el, barátnőjét kérte meg, hogy szükség esetén igazoljon neki alibit a találkozó időpontjára. A sértett eszméletlen állapotát a vádlott magatartása eredményezte. Az ismeretlen okból bekövetkezett tetteles konfliktus során az ittas, bódult állapotban lévő a vádlott a sértett arcát legalább három alkalommal közepes erővel nem erősen ökökkel megütötte. A sértett védekezett, a vádlott bal karján, illetőleg mindkét kezén hámkaristolásos, hámkarcolásos sérüléseket okozott. Az említett konfliktus helye a sértett elhagyott, illetőleg a helyszíni szemle során feltalált cipőinek helye volt. A vádlott az eszméletlen, életjelenségeket mutató sértettet fejével előre helyezte a vízaknába, ahol a sértett fulladásos halála bekövetkezett. A vádlott e magatartását egyedül valósította meg, a sértett vízaknába helyezésében más személy nem vett részt. A sértett és a vádlott között bekövetkezett tetteles konfliktus hatására a sértett eszméletlenné vált, az eszméletlenség bekövetkezése után pontosan meg nem határozható idő telt el addig, amíg a vádlott az általa lemeztelenített sértettet a vízgyűjtő aknába helyezte. A sértett cipőit kivételével, valamennyi ruházatát, illetőleg a táskáját a helyszínről magával vitte, melyek feltalálására sem a nyomozás során, sem pedig a bírósági eljárásban nem került sor.
- Nem állapítható meg kétséget kizáróan az, hogy az esti találkozás során a vádlott és a sértett között szexuális kapcsolat volt és az sem, hogy a sértett ruházatának megfosztásához szexuális indíték társult. A sértett ruházatának feltalálására - bár a vádlott nyilatkozatát tartalmazó videófelvételen erre utalt - a nyomozás során nem került sor, így nem volt indokolt a bizonyítás továbbfejlesztése a

másodfokú eljárás során a vádlottól lefoglalt ruházat további vizsgálatának, esetleges vegyészszakértői elemzésének.

Az elsőfokú ítélet tényállásának [67] bekezdése akként egészítendő ki:

A sértett valamennyi sérülését előben szenvedte el. Halálával kapcsolatos bolygóideg ingerlésen alapuló hirtelen szívhalál, illetőleg szívfrekvencia lassulás, úgynevezett „tetszhalott állapot” kétséget kizáróan nem volt megállapítható.

Az elsőfokú ítélet tényállásának [45] bekezdése, illetőleg [64], [65] bekezdése helyébe az alábbi másodfokú bíróság által tett megállapítás lép:

A vádlott az általános élettapasztalat alapján tisztában volt azzal, hogy a sértett és a közötte megvalósuló tettelegességet követően csupán eszméletét veszítette el és nem következett be a halála. Tisztában volt azzal, hogy az ösvény elején található vízaknába a még élő sértettet helyezte be, hallotta a test csobbanását és tisztában volt azzal is, hogy a fejjel előre vízaknába helyezett még élő sértett fulladásos halála fog bekövetkezni. A test behelyezését követően a később feltalált papírdarabbal együtt a sértett után dobta a sértett mobiltelefonját is, tehát együtt fogta a mobiltelefont a papírdarabbal. Az aknában a telefon és a papírlap a víz áramlása segítségével véletlenszerűen akadt meg a sértett kiálló testrészén.

A sértett mobiltelefonja adatok kinyerésére informatikai vizsgálat elvégzésére alkalmas volt.

[69] A fentebb rögzítettek képezik a gerincét annak a tényállás-rendszernek, mellyel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlansága kiküszöbölésre került. Ebből az is következik, hogy az előbbiekkal ellentétes módon az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásrészeket a másodfokú bíróság nem tekinti irányadónak. Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által nem érintett tényállásrészt viszont a másodfokú eljárásban az ítékezés alapját is képezi.

[70] A bíróság a fentebb részletezett tényállásrészek kiegészítésével kapcsolatosan a bizonyítékok értékelése során a következőket kívánja kiemelni:

A vádlott szavahihetőségének a körében a másodfokú bíróság azt az álláspontot foglalta el, hogy a vádlott saját vallomása alapján nem tekinthető teljeskörűen szavahihetőnek. Tanúként és gyanúsítottként is több alkalommal tett olyan tartalmú vallomást, amellyel igyekezett a gyanút személyéről elterelni, következésképpen vallomásainak csupán azon részei fogadhatóak el, melyet más bizonyítékok is alátámasztanak. Ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem észlelte a vádlott tanúként és gyanúsítottkénti nyilatkozataiban rejlő, az ügy megítélése szempontjából lényegesnek minősülő ellentmondásokat. A fentiek előre bocsátása mellett a bizonyítékok értékelése során nem hagyhatóak figyelmen kívül a sértett személyiségjegyei, azok a sértetti személyiségjellemzők, amelyek a sértett magatartását, az ügyben lefolytatott első és másodfokú eljárásban tett megállapításokat nyilvánvalóan érintik.

[71] A sértett napján született. A sérelmére megvalósított cselekmény idején 17 éves volt. Életvidám, érdeklődő személyiségként írta le a környezetét, illetőleg az ügyben kihallgatott tanúk. Édesanyja szerint nem Borsodnádason kívánta felnőtt életét leélni, erre utalnak a sértett művészeti ambíciói, különböző színjátszással összefüggő iskolai tevékenységek, illetőleg fellépések, nem is Borsodnádason, hanem Ózdon végezte az iskolai tanulmányait, rendszeresen fellépett, színjátszókörbe járt, jelentős időt töltött Borsodnádastól távol.

[72] A lefolytatott bizonyítás alapján az kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a sértett igényesen fordított gondot öltözködésére, testének ápolására, rendszeresen műkörülményekkel ápolgatta körmeit, megjegyzendő az is, hogy valamennyi körmét rendszeresen rágta. Fiatal lányként félt a sötétben, félelmének visítással adott hangot, barátnői jórészt Borsodnádadról kerültek ki, és

borsodnádasi lakosként ismerte a vádlottat, és az ügyben kihallgatott több személyt is. Őt egyébként a környezete kedvelte, életvidám középiskolás lánynak tartották.

- [73] Az említett sértetti személyiségjegyek alapján értékelte a bíróság a részben nyomozás során, részben pedig a másodfokú eljárásban beszerzett bizonyítékokat. A bizonyítékok értékelése során a másodfokú bíróság álláspontja szerint alapvető volt - és ez a másodfokú bíróság meggyőződését is meghatározta - a másodfokú eljárás során lefolytatott helyszíni szemle és bizonyítási kísérlet.
- [74] A helyszíni tárgyalás keretében megtartott szemle, illetőleg bizonyítási kísérlet során a másodfokú bíróság megtekintette és különböző szempontok szerint vizsgálta a cselekmény helyszínén található fény és látásviszonyokat, a cselekmény helyszínét elsőként nappali, emellett esti, sötét körülmények között.
- [75] A másodfokú bíróság a cselekmény időpontjával kapcsolatosan az Országos Meteorológiai Szolgálat megkeresése, valamint a Csillagászati és Földtudományi Kutató Központ az ítéletábra megkeresésre adott válaszaire is figyelemmel végig járta azon útszakaszt, melyet a vádlott és a sértett is bejárt, továbbá megkísérlete ellenőrizni azon vádlotti állítást, miszerint a sértett két alkalommal is elhagyta a cselekmény helyszínét, emellett ugyancsak megkísérlete ellenőrizni azon vádlotti állítást is, mely arra utalt, hogy a sértett megcsókolta őt, amit ő rossz néven vett, és ebből adódott olyan jellegű konfliktus, melynek során a későbbiekben jelentősége lesz.
- [76] A helyszíni vizsgálatok során, valamint a vádlott helyszíni gyanúsított kihallgatását rögzítő videófelvétel alapján is megállapítható volt, hogy a vádlott és a sértett találkozásának a helye a templom és a bükkfa közötti útszakasz (ösvény) esti, sötét fényviszonyok mellett nehezen járható, vonalvezetése, szélessége, észlelési körülményei meglehetősen korlátozottak, melyet külső szemlélő nem észlelt. A vádlotti előadásból az következik, hogy a sértett szexuális jellegű indítatásból szenvedett el bántalmazást a vádlotton kívülálló személytől, melynek során az alsó ruházata is eltávolításra kerül. Ezen erőszakos cselekmény időbelileg elhúzódó lehetett, melynek során a sértett személyiségére is tekintettel lehetősége nyílt hangos segítségkérésre, így ha az este során a sértett támadása okán segítségért kiabált volna a segítségkérés nem csak a Köztársaság úton, hanem a településnek a templom és a bükkfa közötti területén is a vádlott tartózkodási helyén is jól hallható lett volna. Ilyen segítségre, kiabálásra, visításra az eljárás során nem merült fel adat azonban a helyszíni eljárás alkalmával rögzítést nyert, hogy a sértett cipőjének feltalálási helyén történő átlagost meghaladó hangos beszéd a templom sarkától és jól hallható volt, illetőleg az imitált segélykiáltás mozgó járműzaj mellett is tisztán hallható volt, a Köztársaság úton a cipők feltalálási helyén hallatott hangos beszéd és odafentről kiabálás ugyancsak hallható volt.
- [77] A bíróság a helyszíni eljárással összefüggésben vizsgálta a vádlott és a sértett közötti kommunikációt, és vizsgálta azon kérdést, hogy a sértett a vádlottal való találkozását követően a helyszínt két alkalommal elhagyhatta-e.
- [78] A másodfokú eljárásban beszerzett dr. szakértő 2 igazságügyi számítástechnikai-informatikai szakértői véleményből megállapítható, hogy a sértett tulajdonát képező mobilkészülék külső sérüléstől mentes, működőképes, megkímélt műszaki állapotban van, azon semmilyen folyadék okozta sérülés, egyéb külső behatás nem volt igazolható, így lehetőség volt a vádlott és a sértett, valamint a sértett és a tényállásbeli napon vele kapcsolatot felvevő, illetőleg tartó személyek üzenetváltásainak a megismerésére.

- [79] Akár a vádlott és a sértett kezdeti kommunikációja, akár a sértetti kommunikációból olyan körülmény, hogy a sértett ténylegesen két alkalommal, és ezentúl a második alkalommal a visszatérés szándékával hagyta el a helyszínt az eljárás során nem lehetett megállapítani, ilyen adat nem merült fel.
- [80] A vádlott valóban tett ilyen tartalmú nyilatkozatot, de ezen nyilatkozatot a szakértői bizonyítás sem támasztotta alá. Ehhez a kérdéskörhöz szervesen hozzátartozik még az, hogy a bizonyítási kísérlet során a bíróság egyik tagja bejárta azt a vádlott által is hivatkozott vélhető utat, amelyet a sértett követett. Gyakorlatilag előzetes kommunikáció nélkül, akár spontán jellegű találkozás esetében nem volt indokolt lemenni a vízgyűjtő aknánál lévő ösvényről, akár a bükkfától, akár a vízgyűjtő akna közeléből a térre, és onnan visszaérkezni körülbelül 7 perces időtartamot vett igénybe, amit még meg kellett tenni azzal együtt, hogy a tanúk, illetőleg a sértett édesanyja szerint is a sértett gyorsjárású személy volt.
- [81] A vádlott negyed órára tette az eltávozás időpontját első alkalommal. Az odaút és visszaúthoz még kommunikáció sem tartozott, beszélgetés az ismeretlen személlyel, másrészt az egész eljárásban nem sikerült felderíteni olyan személyt, akihez a sértett lement volna akár a térre, akár annak környékére. A vádlott és a sértett kommunikációjából az viszont kétséget kizáróan megállapítható volt az informatikai szakértői adatokra is tekintettel, hogy a vádlotti mobiltelefonon lévő forgalmazás az egyébként sötét területen a vádlott navigálása, a vádlott tájékoztatása alapján jutott el a sértett.
- [82] Az is kétséget kizáróan megállapítható volt ebben a körben, hogy nemcsak a vádlott, hanem a sértett is vitt magával alkoholt és a helyszínen italfogyasztás is történt. A második eltávozáskor a sértett második útjával ahol a vádlott várta a sértettet, hogy visszatér, tehát a visszatérés szándékával érkezett vissza a sértett a vádlotti nyilatkozat szerint ennek a lehetőségét amellet, hogy a ténylegesen meglévő kommunikáció hiánya ezt kizárta szükséges megjegyezni még azt, hogy a sértett maga mondta el a vádlottnak, hogy 10 órára feltétlenül haza kell érnie, hiszen ebben állapodtak meg az édesanyjával és az augusztus közepén volt hullócsillag nézéssel összefüggésben némi konfliktus volt az édesanya és a sértett között, így tartott az édesanyjától. Úgy fejezte ki a sértett a saját helyzetét ezzel összefüggésben, hogy „halálban van emiatt”. Ezek a körülmények, a kommunikáció, a távolságok, a helyszín adatai alapján az, hogy a sértett eltávozott a helyszínről két alkalommal a másodfokú bíróság álláspontja szerint kizárható, hiszen akkor a 10 órai időpontra bizonyosan nem tér haza, azonban az édesanyjával való megállapodásra is tekintettel nincs adat arra sem, hogy a sértett esetleges késéséről édesanyját értesítette volna, ezt az édesanya tanú 14 is igazolta a másodfokú eljárásban tett vallomásaiban.
- [83] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottnak a sértett kétszeri eltávozására vonatkozó előadása a bűncselekmény háritását szolgálta, hiszen a helyszíni kihallgatásról készült videófelvételen maga is úgy nyilatkozott, hogy igyekezett olyan helyzetet teremteni, ami az ő érintettségét a sértettel összefüggésben negligálja.
- [84] A helyszíni bizonyítás alkalmával a vádlottól elhangzott, mely szerint esetlegesen felmerült az, hogy harmadik személy járhatott a helyszínen. Erre a fentiek szerint következtetés nem vonható a helyszíni eljárás adatai alapján. Ugyanakkor nyilvánvalóan a sértett által a helyszín elhagyása kapcsolódhatott ehhez a vádlotti védekezéshez. Szükséges azt is megjegyezni a vádlotti nyilatkozatokkal kapcsolatosan, hogy ezek a nyilatkozatok, mint ahogy a vádlott maga is elmondta a magatartás a cselekmény háritására vonatkoztak. Itt utal a másodfokú bíróság 2017. szeptember 3. napján vasárnap 7 óra 30 perckor a vádlottól a sértett irányába történő forgalmazásra.

- [85] A bíróság ugyancsak nem tudta azt kétséget kizáróan megállapítani, hogy a vádlott és a sértett között szexuális érintkezés ténylegesen volt-e. A vádlott vallomásában határozottan nyilatkozott erre vonatkozóan annak ellenére, hogy ...val való kapcsolatának helyreállítására is törekedett, azonban a sértettel igen aktív, többféle formában megvalósuló szexuális együttlétről számol be. Ezen állítás a sértetti személyiséget ismerve nehezen igazolható, ugyan az igazságügyi orvosszakértő szexuális érintkezésre sem pro, sem kontra nem tudtak választ adni. Az ügyben készült hemogenetikai szakértői vélemény azonban igazolja, hogy a sértettől biztosított vizsgált kenetekben a női DNS profil mellett autoszómás DNS, valamint Y kromoszómás férfi ági haplotípus vizsgálatok során férfi DNS profilt nem mutatott ki. A vádlott által bemutatott helyszín, melyről a bíróság is meggyőződhetett nem tipikusan szexuális érintkezésre alkalmas helyszín hozzászámítva a tényállásbeli időben tapasztalt sötétséget, alacsony hőmérsékletet, és a sértettel bizalmas kapcsolatban lévő barátnőivel folytatott üzenetváltásokra is hangsúlyt helyezve a havi menstruációs ciklusa is több napot késett. Így a bíróság a vádlottnak a sértettel való szexuális együttlétre vonatkozó állítását egyéb azt igazoló bizonyíték nélkül elfogadni nem tudta.
- [86] A másodfokú bíróság által megállapítottan a vádlott és a sértett között kétséget kizáróan meg nem határozható okból tényleges konfliktus alakult melynek során csak a vádlottól kerülhetett sor tettelegességre, hiszen harmadik személy jelenlétét a helyszíni eljárás adatai teljességgel kizárták, az pedig, hogy a sértett magának okozott volna sérülést, melytől eszméletlen állapotba került az igazságügyi orvosszakértői szempontból is kizárható volt. Tehát egy ember okozta ezeket a sérüléseket a sértettnek és az a vádlott volt. Ezen 3 rendbeli arcot érő sérüléstől a sértett eszméletlen állapotba került, az eszméletlen állapotát igazolták az igazságügyi orvosszakértők is, és a vádlott is ezzel egyező nyilatkozatot tett.
- [87] A másodfokú bíróság következtetés útján határozta meg azon körülményt, hogy hol került sor erre a konfliktusra, hiszen a nyomozás során lefolytatott helyszíni eljárásban a talajon kialakult olyan nyom, amely dulakodásra, tettelegességre utalt volna nem került rögzítésre. Egy dolog volt, és erre a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás során a másodfokú bíróság rá is kérdezett ..., ... BM dolgozó tanúktól a sértett lábbelijének feltalálási helye. Az egy pár cipő egymástól néhány méter távolságra a vízgyűjtő aknától körülbelül 15-20 méter távolságra volt. A tényállásbeli időben 9 Celsius fok volt, a talaj nedves volt, az fel sem merülhet, hogy a sértett önszántából lerúgja a cipőjét azon a helyen, ahol a cipőket feltalálják és saját elhatározásából sétálni kezd azon a területen, ahol már adott esetben sötét van, és hideg és a talaj is nedves. Tehát a konfliktus helye azon terület, amellyel kapcsolatosan szükséges megjegyezni, hogy a vádlott a helyszíni eljárás során és a helyszíni kihallgatás alkalmával rögzített videófelveteleken is különböző helyekre tette a sértett feltalálásának a helyét. Az általa helyszíni eljárásban bemutatott utolsó helyszín már csak néhány méterre volt a vízgyűjtő aknától. A vádlotti nyilatkozatban nem került az rögzítésre, hogy a bükkfa környékén volt a sértett feltalálási helye, hanem egészen máshol, ez a hely közel volt, néhány méterre volt ahhoz a helyhez, ahol a cipők feltalálására sor került a GPS koordináták alapján.
- [88] A másodfokú bíróságnak abban is állást kellett foglalnia, hogy mennyi ideig volt eszméletlen állapotban a sértett.
A vádlott többféle időtartamot jelölt meg, háromnegyed órát, egy órát, majd ennél kevesebbet. Az igazságügyi orvosszakértők is csak valószínűsíteni tudták a tényleges agyszövet vizsgálat, illetőleg bevérvázatok alapján tettek nyilatkozatot, hogy a sértett ténylegesen eszméletvesztéses állapotban volt. Ez az időtartam, hogy meddig tartott arra konkrét időpontmegjelölést a szakértők nem tudtak nyilatkozni, a másodfokú bíróság csupán annak rögzítésére szorítkozott, hogy az eszméletlenségtől a sértett vízgyűjtő aknába történő behelyezéséig és ott bekövetkezett fulladásos haláláig meg nem

határozható időtartam telt el, hiszen emiatt az időtartam miatt is, és a sérülés elszenvedési helye miatt folyamatos vádlotti magatartás volt észlelhető. Ennek azért van jelentősége mert a folyamatos vádlotti magatartás nyilvánvalóan a későbbiek során a vádlotti magatartás nyomainak a leplezésére irányult, ebből az okból az előbbiekre is figyelemmel tehát nem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy a szexuális indíték okozta vádlott és a sértett közötti konfliktust, és azt sem lehet kétséget kizáróan megállapítani, hogy a sértett ruházatának elvételének motivációja szexuális eredetű volt. A másodfokú bíróság egyébként a vádlotti nyilatkozatokra tekintettel a helyszíni kihallgatáson készült videófelvétel alapján azt tudta csak kétséget kizáróan megállapítani, hogy a ruházat elvétele, illetőleg levétele a korábbi vádlotti magatartás elrejtésére, e magatartással kapcsolatos bizonyítás annulálására irányult, ezzel együtt meg lehet állapítani a vádlott vonatkozásában a sértett irányába megvalósuló tetteges magatartást.

- [89] A vádlotti magatartással kapcsolatosan a másodfokú bíróság utal a tényállás kiegészítésével kapcsolatosan a vádlott sérüléseire. A tényállásbeli napon 2017. szeptember 2-án kerékpározással összefüggésben a vádlott balesetet szenvedett, leesett a kölcsönkért kerékpárról, melyről több tanú, így tanú 27, tanú 19, valamint tanú 3 is beszámolt. Részben a másodfokú eljárásban meghallgatott tanúk egyike sem utalt arra, hogy a vádlott a kerékpárról leeséssel összefüggésben általuk észlelt sérülést szenvedett volna. A rendőrségi fogdába történő befogadással kapcsolatos orvosi vélemény karistolásos kéz és csukló sérüléseket talált a vádlott testén. Kétségtelen, hogy a vádlotti nyilatkozat abból a szempontból nem lenne megcáfолható, hogy kerékpározással összefüggésben szerezte ezen sérülését, azonban az igazságügyi orvosszakértők ebben a körben rögzítették ... kihallgatása során, hogy a vádlotton lévő sérülések eltérő időben keletkeztek, a pörk képződés és hámosodással kapcsolatosan nyilatkoztak a szakértők. Ebből viszont az is következik, hogy a vádlotti magatartással összefüggésben a sértett lerágott körme ellenére okozhat felületes hámkarcolásos sérüléseket olyan helyen, ahol egyébként a kerékpárral eleséssel összefüggésben ezt a tanúk sem jelezték. Ezen körülmény a másodfokú bíróság szerint arra is utal, hogy a sértett sérülését a vádlotton kívül más személy nem okozhatta.
- [90] Az elsőfokú bíróság elfogadta a vádlott azon nyilatkozatát, mely szerint a sértettet a bántalmazás helyszínén lemeztelenítette, majd a sértettet a vízelvezető aknához vonszolta, majd őt abba fejjel lefelé beledobta ([46], [49] bekezdések). A sértett ekkor eszméletlen állapotban volt, de amennyiben eszméleténél lett volna, akkor sem lett volna esélye arra, hogy megforduljon a szűk hely miatt ([49], [50] bekezdés).
- [91] A fenti tényállási elemek alapvetően helyesek, azonban a másodfokú eljárásban azok pontosítása vált szükségessé az igazságügyi orvos- és nyomszakértői egyesített vélemény, valamint az igazságügyi fizikus szakértő véleménye alapján.
- [92] A nyomszakértő az igazságügyi orvosszakértőkkel egyetértésben feltárta a nyomozás során beszerzett boncjegyzőkönyv 2., 3., 11., 19., 31., 32., 34., 36. sorszámmal jelölt sérülések nyomképzőinek lehetséges meghatározásait, melyek igazolják, hogy ezen sérülések a test vonszolásától, illetőleg a test vízelvezető aknába történő behelyezése során keletkezettek, amik a megváltoztatott vádlotti vallomást is alátámasztják.
- [93] A bíróság szükségesnek tartja a sértettnél észlelt habgombának a kialakulási mechanizmusára történő utalást. A másodfokú bíróság által észlelt ellentmondás oka abban állt, hogy a habgomba nem a víz alatt, hanem a vízből kiemelést követően órák alatt alakult ki. A vízbefulladás során a légutakba, orr- és szájüregbe jutott víz a kiemelés után, főként a holttest mozgatása miatt keveredik a mélyebb légutakban lévő maradék levegővel, ami által apró légbuborékok képződnek, melyek

végül habszerű anyagot képeznek. A helyszíni halottszemlén a habgomba megjelenése még nem volt feltárható, a boncolás elvégzéséig azonban kellő idő állt rendelkezésre annak kialakulásához.

- [94] A másodfokú bíróság szükségesnek találta a nyak jobb oldalán észlelt több horzsolt, zúzott hámsérülés keletkezési mechanizmusára vonatkozó szakértői állásfoglalást. A szakértők ebben a tekintetben egybehangzóan kifejtették - melyet a másodfokú bíróság is a tényállás részévé tett -, hogy a sérülések nem típusosak orvosszakértői szempontból a nyak megragadására vonatkozóan, sokkal inkább valószínűsíthető, hogy a sértett ruházatának eltávolítása vagy akár a test mozgása köztben jöttek létre részben kis, tompa erő hatására ütés, ütődés mechanizmusával, részben pedig érdes felszín mentén való érintőleges elmozdulás során. Az ún. bolygóideg ingerlés lehetősége orvosszakértői szempontból nem merült fel, mivel az esetleges reflexes szívmegállást követően a boncoláskor észlelt számos fulladásra utaló bonclelet nem lett volna észlelhető. A boncolás eredménye alapján a bolygóideg ingerlés okozta reflexes szívmegállás a szakértői vélemény alapján kizárható volt, ugyanakkor a szakértők a tárgyaláson történő személyes meghallgatásuk alkalmával kifejtették, hogy szívfrekvencia lassulás, úgynevezett „tetszhalott” állapot sem állapítható meg szakértői bizonyossággal. A szív külhártyája alatti pontszerű vérzések az agónia szakaszában a halált röviddel megelőzően fellépő oxigénhiányos állapotra utaló egyik igen jellemző bonctani leletnek tekinthetők. Ugyancsak bonctani lelete lehet más savós hártyák alatti vérzésekkel társultan a fulladásos halálnak. A bolygóideg ingerlés és reflexes szívmegállás esetén ilyen pontszerű vérzések megjelenése a szív külhártyája alatt nem várható.
- [95] A fellebbviteli **főügyészség** által feltett a boncolás során leírt bal kismedencei bemenetnél észlelet „S” alakú vastagbél menti zsírszövet 1,5x1 cm-es néhány milliméter mélységű folytonosság megszakadása külső behatásra hasat érő, legfeljebb közepes, tompa erőbehatásra, ütés, ütődés mechanizmussal jöhet létre és ugyancsak lehet vonszolás, megragadás eredménye, a test mozgásával ugyancsak keletkezhetett ezen sérülés.
- [96] Az igazságügyi fizikus szakértői vélemény eloszlatta a vádlottnak az elsőfokú eljárás során a sértett testének a vízelvezető árokba helyezésével kapcsolatos ellentmondásos nyilatkozatát akként, hogy modellezte a lehetséges mechanizmusokat. Ennek során igazolást nyert, hogy a vádlott a sértettet a jobb oldalára, lábbal a templom irányába, az inkriminált vízelvezető akna beton fedlapjának peremére helyezte, majd onnan fejjel előre a vízelvezető aknába csúsztatva, ejtette. A szakértői modellkísérletek olyan eredményre vezettek, mely alapján másik személynek a sértett vízelvezető aknába történő elhelyezésében való közreműködése sem zárható ki. Ebben a vonatkozásban megjegyzi az ítélet, hogy a fizikus szakértő e nyilatkozatát valószínűsítő jelleggel fogalmazta meg, az említetteket nem támasztotta alá az egyesített nyom-, illetve orvosszakértői vélemény, valamint a szakértőknek a tárgyaláson tett nyilatkozatai. Ezen megállapítás ellen szolt a vádlott és a sértett között kialakult kommunikáció, valamint a vádlott személyes kommunikációja is, melynek egyike sem utalt harmadik személy jelenlétére. Ugyanakkor a helyszín jellegzetességeire is tekintettel a kívülálló harmadik személy jelenléte a másodfokú bíróság álláspontja szerint kizárható.
- [97] A telefon készüléknek a sértett testén való feltalálásával kapcsolatosan az igazságügyi fizikus szakértői vélemény, illetőleg a tárgyaláson tett személyes nyilatkozataik megerősítették, hogy a modellezés során a készüléknek a vízelvezető aknába történő bedobása valószínűsíthető, a mobiltelefon készülék az újságpapír darabbal együttesen véletlenszerűen a hajítást után a vízelvezető aknába beömlő víz által keltett áramlások, valamint a vízszint változásának együttes hatására kerülhetett feltaláláskori helyére ([53] bekezdés).
- [98] A sértett esetleges önmentésével kapcsolatosan az igazságügyi orvosszakértők cáfolták a sértett manikűrösének, tanú 23 azon vallomását, mely szerint a sértett körmei alatti, illetőleg köröm

környezetében lévő sérülésre utaló elszíneződés lenne észlelhető. A szakértők a tanú felvetésére megtekintették a nyomozás során a sértett kézfejről készült felvételeket, melynek során egybehangzóan arra az álláspontra helyezkedtek, hogy a sértett által használt ciklámen színű körömlakk egy olyan körömlakk lehetett, amely a fényképezés során a ráeső fény színétől függően különböző színben csilloghatott. Kékes, lilás elszíneződés is fényképezésre került, de a holttestet a boncolás során megvizsgálták és a körmök környezetében bevérzésre utaló eltérést nem észleltek. Arra sem orvosszakértői, sem nyomszakértői bizonyítás során nem állt rendelkezésre adat, hogy a vízaknába helyezést követően, azzal egy időben, vagy azt követően a sértett eszméletét visszanyerte volna. A 40 cm vízben történően a test megérkezése kapcsán megjegyzendő, hogy a vízaknába helyezésnél 40 cm víz tompította a test esését, másrészt gyakorlatilag a sértett reflexes fulladásos halála következett be 40 cm mélységű vízben. Úgy helyezkedett el a test, amiből az akna méretére is tekintettel - amennyiben esetlegesen a sértett eszméletéhez tér - semmiféle esélye nem volt a szabadulásra. A vízaknába került testet teljes sötétség vette körül, a vádlott a sértett női mivoltát semmibe vevő, őt levetkőztető, ruháitól megfosztó magatartását követően magára hagyottan, a menekülés esélye nélkül néhány percen belül reflexes fulladási jelenségek között a sértett életét veszítette.

- [99] Kardinális kérdés volt az eljárás során a sértett életjelenségeinek vizsgálata. A bántalmazást követően a vádlott felismerhette-e a sértett élő vagy élettelen állapotát, azt, hogy a vízgyűjtő aknába helyezésekor élt-e a sértett, fel kellett-e ismernie vagy már halott volt. Védői oldalról észrevételként merült fel, hogy a vádlott honnan tudta, illetve tudhatta-e amikor a vízgyűjtő aknába helyezte a sértettet, hogy a vízgyűjtő aknában mintegy 40 centiméternyi víz van és ez adott esetben a későbbiek során a sértett életével összeegyeztethetetlen körülményeket eredményez. Ennek a kérdésnek a megítélésében is döntő jelentőséggel bír a helyszíni eljárás anyaga, nevezetesen a vízgyűjtő aknában eső után, mikor a vízgyűjtőakna önmagában arra szolgál és jól látható, hogy a hegyoldalban keletkező csapadék vize összegyűjtse és azt levezesse általános élettapasztalat szerint sem összeegyeztethetetlen azzal, hogy a vízgyűjtő aknában víz van. A vádlott csobbanást hallott, mikoris a lemeztelenített testet fejjel lefelé az aknába helyezte, majd ezt követően került sor a mobiltelefon aknába történő bedobására. Ezután a vádlottnak egyetlen reakciója volt, az aknafedelelet rázárta az akna nyílására.
- [100] Az igazságügyi orvosszakértők személyes meghallgatásuk során osztották dr. ... igazságügyi orvosszakértőnek az első fokú eljárásban tett nyilatkozatát (80. számú tárgyalási jegyzőkönyv 5. oldal). Amennyiben eszméletlen a sértett és nagyon kevés ismerettel rendelkezik az újraélesztéssel kapcsolatosan a vádlott, a legelemibb dolgokat akkor is észlelheti. Tehát, ha megfigyeli a légzést - mert, ha lassabban is, de a mellkas megemelkedik -, ha odateszi az arcát a sértett orra, illetőleg szája elé, akkor a kifűjt levegőt érezheti. Ha nyakára teszi az ujját, akkor a vérének a lüktetését ugyancsak érezheti. Tehát amennyiben meg akar győződni arról, hogy aki ott fekszik mozdulatlanul az meghalt vagy még él, akkor ezeket még egy laikus, az életmentésben nem járatos ember is felismerheti és megállapíthatja, hogy az eszméletlen személy él vagy már ténylegesen meghalt.
- [101] A vádlottnak ezen felismerési képességét igazolta szakértő 4 igazságügyi pszichológus szakértőnek a másodfokú tárgyaláson tett személyes nyilatkozata is, mely szerint a pszichológiai tesztek eredménye, illetőleg vizsgálata alapján semmilyen olyan pszichológiai jegy nincs a vádlott vizsgálati eredményében, ami olyan mértékű gátoltságot, olyan mértékű „lefagyást”, sokkhatást, illetőleg tudatzárlatot okozott volna, hogy ő hirtelen cselekvőképtelen lett volna. Tehát a vádlottnak megvan az intellektusa, megvan a személyiség érettsége, képes a helyzetet felfogni és megérteni. A szakértő az elsőfokú eljárásban a 48. sorszámú jegyzőkönyv 6. oldalán előadta - melyet a másodfokú eljárásban is fenntartott -, hogy esetleges ijedtség a vádlott részéről kb. 5-10 percig

tarhat, ezt követően tőle racionális tevékenység várható. A másodfokú bíróság megítélése szerint a vádlott képes volt felismeri a sértett eszméletlen állapotát, és ebben nem gátolhatta meg az általa hivatkozott korábbi büntetőeljárás során szerzett negatív tapasztalatokon alapuló ijedtség sem. A másodfokú bíróság beszerezte az Egri Rendőrkapitányság Bélapátfalvi Rendőrőrsének a 2988/2015. bü. számú büntető ügyét, melyből megállapítható, hogy a vádlottat még gyanúsítottként sem hallgatták ki, vele szemben az eljárás büncselekmény hiányában megszüntetésre került, így a másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottal szemben pusztán hosszabb tartamú fogvatartás mellett folytatott büntetőeljárás és kiemelkedő tárgyi súlyú büncselekmény megalapozott gyanúja indokolná az általa hivatkozott félelmet, illetve ijedtséget.

- [102] A másodfokú eljárásban a bíróság különös tekintettel volt a vádlott általi kommunikációra, mely rögzíthető, hogy a félrevezetés kommunikációja volt, ami a cselekmény háraitását szolgálta. A vádlott leplezni igyekezett a magatartását. Ezen leplező magatartás első lépcsője volt a sértett ruházatától való megfosztása, a tetteges konfliktus okozta eszméletlen állapotú sértett vízaknába helyezése, a nyomok eltüntetése, a mobiltelefon vízaknába történő dobása és azok a félrevezető üzenetek, amelyet a vádlott a sértettnek írt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a „nagyon sajnálom” tartalmú üzenet is a félrevezető üzenetek egy része volt. A vádlott és a sértett közötti „csókról” csak a vádlott nyilatkozott azzal, hogy valaki megláthatja és ezért haragudott. A vádlott által megjelölten egy olyan helyen történt ez a csók, ahol más objektíve nem láthatta ezt a helyszíni szemle adatai szerint. A helyszín ismételt megmagyarázza a történeteket, következésképpen ez ugyanolyan, csak a felelősség mentésére vonatkozó hamis kifogás volt, mint a korábbi kábítószeres ügyre utalás. tanú 24 előadása szerint a vádlott gyorsan hozza meg a döntéseket, felismeri a helyzetet, így jelen esetben is felismerte azt, hogy a konfliktust követően ebből már nem lehet jól kijönni, mint ahogy a helyszíni kihallgatás során rögzített videófelvételen is fogalmazott. A vádlott cselekedett, nem hibák sorozatát követte el, mint ahogyan az elsőfokú bíróság fogalmazott. Nem téves döntéseket hozott, hanem bűnös döntést hozott. E döntés büntetőjogilag értékelhető magatartás és nemcsak értékelhető, hanem kötelezően értékelendő.
- [103] A másodfokú eljárásban felvett és fentebb részletezett, illetőleg értékelt bizonyítékok összegzéseként az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásnak a fentebb rögzítetteknek megfelelő helyesbítésével, illetőleg kiegészítésével - melynek az eljárásjogi háttere is megvolt - a tényállás megalapozottá vált, másodfokú felülbírálat tárgyát képezheti (Be. 593. § (3) bekezdés).
- [104] Az irányadónak tekintett tényállás alapján a vádlott kk. sértettet oly módon bántalmazta, hogy őt az arcán minimum 3 alkalommal, közepes erőt meg nem haladóan ököllel megütötte. A koponyát érő öklölések következtében elszenvedett agyrázkódás következtében a sértett eszméletlen állapotba került. Az eszméletlen állapotú sértettet a vádlott lemeztelenítette női mivoltát semmibe vevő módon, a vízgyűjtő akna szélére vonszolta, majd a sértettet fejével lefelé a kb. 40 cm vizet tartalmazó 210 cm mélységű vízaknába helyezte. A vízgyűjtő akna paraméterei alapján, ha a sértett még vissza is nyeri eszméletét az akna szűk adottságai miatt a fejével lefelé elhelyezkedő sértettnek esélye sem volt a helyváltoztatásra, illetőleg a vízszint felé kerülni, így a halálát fulladás okozta. A sértett telefonjának aknába történő bedobását követően az akna fedelét a vádlott visszazárta magára hagyva ezzel a sértettet. Majd a nyomok eltüntetése végett a sértetti ruházatot, a táskáját magához vette és otthonába távozott.
- [105] Az ítéletábra által megállapított tényállásra tekintettel a másodfokú bíróság álláspontja az, hogy az elsőfokú bíróság által a vádlott büntetőjogi felelősségére vont következtetés téves. Az elsőfokú ítélet [200]-[208] bekezdésében foglaltak szerint az elsőfokú bíróság arra az állápontra helyezkedett, hogy nem bizonyítható kétséget kizáróan, hogy a vádlott okozta a sértett eszméletlen állapotát, így

az sem bizonyítható, hogy a sértett halálát kívánta volna. Az kétségtelen tény, hogy a sértett halálát a vádlott okozta, de a megállapított tényállásból az nem következik, hogy azzal a szándékkal cselekedett, hogy ő megölje a sértettet. Azt gondolta, hogy a sértett már halott, amikor a vízaknába helyezte. A tévedés jelen esetben nem kerülhet szóba, viszont a vádlott a tőle elvárható figyelmet, körültekintést elmulasztotta. Kifejtette továbbá az elsőfokú bíróság, hogy a gondatlan elkövetés egyik formája a hanyagság. Ezen esetben az elkövető nem látja előre magatartásának a lehetséges következményeit. A lehetséges következmények előre nem látása akkor róható fel az elkövetőnek, ha az a tőle elvárható figyelem vagy körültekintés elmulasztására vezethető vissza, tehát ha a vádlott tanúsította volna a tőle elvárható figyelmet vagy körültekintést, akkor előre látta volna magatartásának lehetséges következményeit. Jelen cselekmény kapcsán az ilyen helyzetbe került bármely személy esetében az az elvárás, hogy ténylegesen győződjön meg arról, hogy a sértett él-e még, mielőtt őt egy vízaknába rejti és erre a vádlott képes lett volna, ha körültekintően cselekszik. Összegezve a vádlott tehát megszegte az objektív gondossági kötelességet, bár szubjektíve képes volt az eredmény előre látására és személy szerint elvárható volt tőle az objektív gondossági kötelességnek megfelelő olyan magatartás tanúsítása, amely mellett az eredmény elhárítható lett volna. A vádlott magatartása a fentiek szerint gondatlan elkövetés.

- [106] A másodfokú bíróság által felvett bizonyítás az elsőfokú bíróság által meghallgatott tanúk vallomására is figyelemmel a vádlott vonatkozásában a gondatlan elkövetés megállapítására nincs olyan ténybeli adat, amely alapján ez a megállapítás megalapozott következtetésen nyugodna. A gondatlanságból elkövetett emberölés megállapításának lehetőségét a másodfokú bíróság nem osztotta, többek között azért sem, mert a másodfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként megállapítást nyert, hogy a vádlott okozta a sértett sérüléseit, illetőleg eszméletlen állapotát. Más személy nem volt jelen a helyszínen, tehát az a megállapítás, hogy a sértett sérüléseit ismeretlen személy okozta és így találta őt a vádlott, valamint más által okozott sérüléssel összefüggésben merült fel a gondatlansága, a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem felel meg a beszerzett bizonyítékoknak.
- [107] A jogszabályhelyhez fűzött kommentár szerint a hanyagságban jelentkező gondatlanságot egyrészt a következmények előre látásának a hiánya, valamint az elkövetésnek azok a körülményei jellemzik, amely ismeretében a büntetőjogilag releváns következmények előre látása elvárható volt (pozitív feltétel), tehát az előre látásának a hiánya (negatív feltétel), valamint az elkövetésnek azon körülményei jellemzik, amelynek ismeretében a büntetőjogilag releváns következmények előre látása elvárható volt. Az emberölésnél a hanyagság az egyetlen olyan bűnösségi forma, amelynél az elkövető tudatában nem merül fel a sértett halála bekövetkezésének a lehetősége. Az előrelátás a halálos eredmény tekintetében az elkövetett cselekmény különböző oldalaihoz kapcsolódhat. A leggyakoribb az az eset, amikor a magatartás következménye tekintetében hiányzik a szükséges és elkövetőtől megkívánt előrelátás, vagyis az eredmény tekintetében áll fenn a gondatlanság.
- [108] A fentebb kifejtettekre az irányadó tényállás alapján következtetés nem vonható. Az élet és testi épség büntetőjogi védelméről szóló 3/2013. számú Büntető jogegységi határozat ad egyértelmű elhatárolást annak megítélése tárgyában, hogy valójában mire terjedhet ki az adott cselekmény elkövetőjének a szándéka. A szándék körében különös gonddal kell vizsgálni a tárgyi tényezők körében a cselekmény elkövetésére használt eszköznek az ölésre való alkalmasságát, az elkövetés körülményeit, a véghezvitel módját. Ennek körében az erő kifejtés mérvét, intenzitását, folyamatosságát és irányítottságát, a sérülés helyét és jellegét, nevezetesen, hogy az emberi test olyan tájékára irányított volt-e a behatás, ami közismerten életfontosságú szerveket tartalmaz. Az elkövetés előtt, alatt, illetőleg után az elkövető által tett kijelentéseket és ezzel összefüggésben tanúsított magatartást. Az alanyi tényezők körében az elhatárolás szempontjából alapvető

jelentősége van az elkövető személyiségének és jellemző tulajdonságainak, feltétlenül alapos gondnal kell vizsgálni a cselekményt kiváltó okokat és körülményeket. Gondot kell fordítani a véghezvitelt megelőző pszichikus folyamat feltárására, tekintettel kell lenni az elkövetőnek a passzív alanyhoz való kapcsolatára, viszonyára, érzelmi kötődésére és figyelemmel kell lenni az egyéb alanyi mozzanatokra is.

- [109] A vádlottnak önhibából eredő ittassága, illetőleg bódultsága folytán az alanyi oldal elemeit is a tárgyi tényezők tükrében kell mérlegelni (III. sz. BED.).
- [110] A vádlott a vele bizalmi kapcsolatban lévő sértettet legalább 3 rendbeli közepes erőbehattással létfontosságú szerveket magába foglaló testtájékán, fején, illetőleg arcán megüti, majd az erőbehattásoktól a sértett pontosan meg nem határozható időtartamra eszméletlen állapotba kerül, melyet a vádlott is felismert. A vádlott tartva a büntetőjogi felelősségre vonástól a sértett ruházatán esetlegesen fellelhető nyomok eltüntetésére érdekében a sértettet meztelenre vetkőzteti, majd a kiszolgáltatott női mivoltát semmibe véve az eszméletlen sértettet egy olyan szűk aknába helyezi el, melyben 40 cm körüli vízoszlop található. Abban a helyzetben, még ha a sértett eszméletét vissza is nyeri, esélye sincs a menekülésre, önmentésre, a vádlott cselekménye folytán a sértett fulladás következtében életét veszti. A test vízbe csobbanásáról a vádlott maga számol be, amiből következtethet arra, hogy a sértett fulladásos halála bekövetkezhet. A bíróság megítélése szerint a fenti tárgyi körülmények tükrében az alanyi oldal teljessége mellett arra enged következtetni, hogy a vádlott egyenes szándékkal cselekedett, a sértett életének kioltását kívánta.
- [111] Az emberölés bűncselekménye minősítő körülményeit illetően a másodfokú bíróság osztotta a fellebbviteli **főügyészség** képviselőjének perbeszédében előadottakat.
- [112] Az ítéletábra által elfoglalt álláspont szerint is a vádlott által elkövetett emberölés aljas indokból, illetőleg célból, ugyanakkor különös kegyetlenséggel elkövetettnek minősül. A fentebb hivatkozott jogegységi határozat II.3. pontja szerint az aljas indokból vagy célból elkövetett emberölésen az erkölcsileg elvetendő motívumból fakadó, valamint ilyen célból megvalósított cselekményeket kell érteni. Az indok és a cél szerinti megkülönböztetés a szándék fajtája szempontjából lényeges. Az aljas indokból elkövetés eshetőlegesen szándékkal is megvalósítható, a célzatos elkövetésnek azonban az egyenes szándék az előfeltétele. Amennyiben az aljas cél megállapítható, az magába foglalja az indok aljasságát is, ennél fogva a minősítés kapcsán csupán az előbbi körülményre kell hivatkozni. Az aljas indokból elkövetés nem tételezi fel az egyenes szándék meglétét, ha viszont az elkövetőt aljas cél vezeti, ez az alanyi oldalon olyan akaratlagos elemnek a felhasználására utal, amely kizárólag az egyenes ölési szándék meglétét tételezi fel. Ezen minősített esetek megítélése szempontjából elsődlegesen azt kell eldönteni, hogy a motívum vagy a célzat mely esetben tekinthető aljasnak. Az ítélezési gyakorlat ezt a kérdést a pszichológia eredményeinek a felhasználásával munkálta ki abból kiindulva, hogy más ember életének kioltása egymagában is mindenkor a legvisszataszítóbb bűncselekménynek számított, ezért e minősített eset alá azok az elkövetések vonhatóak, amelyek erkölcsileg kiemelkedően elítélendő indító okból fakadnak, illetőleg melyeket ilyen cél vezérel. Az emberölés aljas indokból elkövetettként minősül, ha az elkövető az ölési cselekményt a felelősségre vonás elkerülése végett valósítja meg. Ennek a minősítésnek a megállapítása szempontjából nincs jelentősége annak, hogy a büntetőeljárás a terhelt felelősségének a mellőzésével, avagy korlátozottabb felelőssége megállapításával zárulhat (BH2003. 141.).
- Az aljas indokból vagy célból elkövetésnek a tipikus esete, amikor az elkövető az emberölést valamely más bűncselekmény véghezvitele, illetőleg felfedezésének megghiúsítása, a felderítés megakadályozása vagy megnehezítése céljából követi el (BJD 7455; 8133; 8883).

- [113] A vádlottnak a bűncselekmény felelősségre vonás elkerülése érdekében tett törekvései a nyilatkozatán túl abban is megnyilvánultak, hogy a bűncselekmény nyomait igyekezett eltüntetni, a sértett ruházatát, használati tárgyait ismeretlen helyre rejtette, megtevesztő üzeneteket küldött a sértett telefonkészülékére és a sértettel közös ismerősei tekintetében is megtevesztő kommunikációra törekedett.
A fentebb kifejtett indokok alapján a másodfokú bíróság indokoltnak tartotta az aljas indokból, illetőleg célból történő elkövetést, mint minősítő körülmény megállapítását.
- [114] Ugyancsak megállapíthatónak tartotta a bíróság a különös kegyetlenséggel történő elkövetés, mint minősítő körülmény megállapítását. Ezen minősítő körülmény tekintetében a fentebb hivatkozott Büntető jogegységi határozat II/4. pontja nyújt iránymutatást a bíróságok számára.
- [115] A különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés megállapításánál elsődlegesen az emberieségi és az erkölcsi szempontoknak van meghatározó szerepe. Az emberi élet szándékos kioltása önmagában is kegyetlen cselekmény. A törvénynek az a szóhasználat, ami a különös kegyetlenségre utal, azokat az eseteket foglalja magába, amikor az elkövető a bűncselekményt tárgyi oldalról nézve rendkívüli embertelenséggel, brutalitással vagy az alanyi oldalról nézve az átlagot lényegesen meghaladó testi vagy lelki gyötrelmet okozva valósítja meg. A tárgyi oldalról nézve az emberölés akkor esik a szóban forgó minősített eset alá, ha a sértett életének kioltása a szokásostól lényegesen eltérő, embertelenséggel, lelketlenséggel, brutalitással, bestialitással, gátlástalansággal a sértett emberi méltóságának mély megalázásával, másokban iszonyatot keltő módon az emberi mivoltából kivetkőzve történik (BJD 2946). E minősített eset vonatkozásában nincs jelentősége annak, hogy a sértett szubjektíve érzett-e fájdalmat, vagy pedig már a véghezvitel kezdetén elveszítette az eszméletét és ez okból a szenvedésérzet hiányzott. Minthogy az említett esetekben a súlyosabb jogi értékelés alapja a véghezvitel módjából kitűnő magasfokú társadalomra veszélyesség. Az alanyi oldalról nézve az emberölés akkor esik a szóban forgó minősített eset alá, ha az ölési cselekmény véghezvitele az élet elvételének folyamata a sértettnek rendkívül súlyos fájdalmat, szenvedést, kínt, gyötrelmet, lelki megrázkódtatást vagy hosszan tartó rettegést, félelemérzetet okozott. Ilyen az élve eltemetés.
- [116] A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezen minősítő körülmény ugyancsak megállapítható. A vádlott a sértett vonatkozásában mélyen erkölcsileg elítélendő magatartást fejtett ki, lemeztelenítette, egy olyan helyre helyezte, ahonnan a sértettnek esélye sem volt a menekülésre. A sértett valamennyi sérülését élőben szenvedte el. Arra nincs adat és a másodfokú bíróság álláspontja szerint nincs jelentősége, hogy a vízbe helyezést követően reflexes fuldoklással összefüggésben a sértett öntudatát visszanyert-e. Az viszont megállapítható, hogy egy 210 cm-es vízgyűjtő aknába fejjel lefelé az ott lévő 40 cm vízben elhagyatottan - hiszen a vádlott lecsukta a vízgyűjtő akna fedelét -, magára maradtan élte utolsó perceit. A vádlott részéről a másodfokú bíróság álláspontja szerint ez olyan magatartás, ami megalapozza a különös kegyetlenséggel való elkövetést. A különös kegyetlenséggel összefüggésben a vádlott részéről a sértett irányába az átlagot meghaladó brutalitás, a sértett nőiességének semmibe vétele valósult meg. Az ő személyében az átlagot meghaladó társadalomra veszélyesség megállapítható, mert egy apró konfliktus a sértett életének elvesztése szempontjából a sértett ilyen történő megölésével végződött.
- [117] Ugyanakkor a másodfokú bíróság nem látta megállapíthatónak a védekezésre képtelen személy sérelmére történő elkövetést az alábbiak szerint.
Ugyancsak a fentebb hivatkozott jogegységi határozat II/10. pontja foglal állást ebben a tekintetben a bírói gyakorlat számára. Nevezetesen a Btk. 459. § (1) bekezdésének 29. pontja szerint

védekezésre képtelennek kell tekintetni azt, aki helyzeténél vagy állapotánál fogva ideiglenesen vagy véglegesen nem képes ellenállás kifejtésére. E minősítő körülmény akkor róható fel, ha a sértett védekezésre képtelensége az elkövetőtől függetlenül állt elő, vagy azt az elkövető az ölési szándék kialakulását megelőzően az ölési cselekménytől függetlenül idézte elő. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az irányadónak tekintett tényállás alapján nem állapítható meg, hogy a sértett védekezésre képtelensége a vádlottól függetlenül állt elő. Ugyanakkor az sem állapítható meg, hogy az elkövető az ölési szándék kialakulását megelőzően az ölési cselekménytől függetlenül idézte elő, figyelemmel a vádlott folyamatos magatartására is.

- [118] Mindezeket összefoglalva az ítéletábra a vádlott élet elleni cselekményét a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés c) és d) pontja szerint minősülő aljas indokból vagy célból különös kegyetlenséggel elkövetett emberölés büntettének minősítette.
- [119] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket alapvetően helyesen tárta fel, azonban a vádlott tudattartamára vont következtetések okán a másodfokú bíróság az alábbiakkal egészíti ki:
- [120] A másodfokú bíróság enyhítő körülményként vette figyelembe csekély nyomatékkal a cselekmény tárgyi súlyát illetően is a vádlott azon ténybeli beismerő vallomását, miszerint ő volt az, aki a vízgyűjtő aknába helyezte a sértettet. Kétségtelen objektív enyhítő körülményként jelentkezik a vádlott fiatal felnőtt kora. Abban az esetben, hogy ha a vádlott fiatal felnőtt korát enyhítő körülményként értékeli a bíróság, úgy a büntetlen előélete nem vehető figyelembe enyhítő körülményként (Kúria Bkv. 56. II.1.) Súlyosító körülményként kell figyelembe venni azonban, hogy a vádlott cselekményét ittas, bódult állapotban valósította meg. A vádlott negatív életvezetése további súlyosító körülmény. Több tanú tudomással bírt arról, hogy a cselekményt megelőző időszakban rendszeresen alkoholt, illetőleg saját előadása szerint is kábítószer tartalmú tudatmódosító szereket használt. További súlyosító körülmény, hogy a cselekmény Borsodnádasd közösségének nyugalma súlyosan megzavarta és a vádlott, valamint a sértett viszonyában nem hagyható figyelmen kívül és nyomatékos súlyosító körülményként értékelendő, hogy a vádlott magatartásával a sértettel kialakult bizalmi viszonyt használta fel. A vádlott és a sértett jó viszonyban voltak. A sértett a vádlott kezdeményezésére találkozott vele egy sötét, erdős területen a templom mellett, ahol már a természetes világítás sem érvényesült. A vádlott és a sértett családja ismerősök voltak. Elhangzott az eljárásban, hogy az egyébként félős, sötétben nehezen tájékozódó sértett kritikátlanul elfogadta a vádlott meghívását egy sötét helyre, tehát megbízott a vádlottban. A bizalmi viszony abban is megnyilvánult, hogy a helyszínre történő megérkezése kapcsán a vádlott iránymutatásait a sértett maradéktalanul elfogadta. A kialakult konfliktussal összefüggésben ezen bizalmi viszony azt jelentené az általános társadalmi felfogás szerint, hogy a vádlott azonnal értesíti a hatóságot, azonnal próbálja a sértettet kivinni arról a helyről. Nem ez történt. A vádlott magatartásának rendezése érdekében a saját értékrendje szerint is mélyen elítélendő magatartással ölte meg az egyébként 17 éves, élete és karrierje kezdetén lévő sértettet.
- [121] A minősítés megváltoztatása, valamint a bűnösségi kör hivatkozott és terheltre hátrányos pontosítása szükségszerűen az első fokon kiszabott szabadságvesztés büntetés jelentős súlyosítását kellett eredményezze, hiszen a büntetést kiszabó bíróságnak a feltárt bűnösségi körülményeket, az elkövető társadalomra veszélyességét, a bűncselekmény jellegét gondosan össze kell vetnie a büntetési célokkal és a büntetéskiszabási elvekkel. Az ítélezési gyakorlat rendszerint a több okból súlyosabban minősülő, a köznyugalmat megzavaró, a társadalom megdöbbenését kiváltó félelmet keltő élet elleni bűncselekménynél még az életfogytig tartó szabadságvesztést sem tekinti eltúlzottnak (BH.2004. 353., BH.2004. 265.). Minthogy azonban a vádlott vonatkozásában az

enyhítő körülmények is nyomatékosak, az ítéletábra úgy találta, hogy a terhelten szemben a Btk. 36. §-a alapján határozott ideig tartó, a Btk. 80. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott büntetés kiszabási elvek szerint a büntetési tételkeret középértékénél magasabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges mind a generális, mind a speciális büntetési célok érvényre juttatása érdekében. Ezért annak tartamát 18 évre emelte fel, melynek végrehajtási fokozata a minősített emberölés okán irányadó, a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pontjának ad) alpontjára figyelemmel fegyház.

- [122] A büntetés kiszabása során igen hangsúlyos az egyéniesítés, valamint a szankciónak a tett arányához igazodása. A büntetés kiszabás során a büntetőjog általános elveire és az alaptörvényből fakadó alkotmányos követelményekre is figyelemmel kell lenni, a büntetésre történő jogkorlátozásnak meg kell felelnie az arányosságnak, a szükségességnek és az ultima ratio elvének (1214/B/1990. AB határozat).
- [123] Emellett a közügyektől eltiltás mellékbüntetésnek a cselekmény valós tárgyi súlyához igazodó és a szabadságvesztés mértékével arányos, ezért számottevő súlyosítása is indokolttá vált a vádlottal szemben.
- [124] A Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatalának a járulékos rendelkezései körében a másodfokú bíróság észlelte, hogy a Miskolci Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bj.826/2018. szám alatt keletkezett 1. és 4. sorszám alatti bűnjelek, továbbá a Bj.I.820/2018. szám alatt kezelt 1-33. sorszám alatti bűnjelek vonatkozásában a lefoglalás megszüntetése helyes, azonban tekintettel arra, hogy ezen DNS maradványok vizsgálata túlnyomórészt már megtörtént, további vizsgálatokra vonatkozóan a jogosultak részéről indítvány nem érkezett, ugyanakkor ezen DNS maradványok iratoknál történő kezelésének nincsenek meg a tárgyi, illetőleg higiéniai feltételei, ezért a bíróság ezen bűnjelek lefoglalását megszüntette és a Be. 320. § (2) bekezdése alapján megsemmisítésüket rendelte el.
- [125] Észlelte a másodfokú bíróság, hogy a Bj.I.822/2018. szám alatt bevételezett bűnjel tekintetében feltehetően határozatszerkesztési hiba okán feltüntetésre került a Be. 321. § (1) bekezdése szerinti kiadásra vonatkozó jogszabályi hivatkozás is. Ennek szükségessé vált a mellőzése, tekintettel arra, hogy a Be. 451. § (3) bekezdése alapján a rendelkező rész tartalmazza a bíróság döntését az azonosításhoz szükséges adatokkal együtt, annak megjelölését, akire a rendelkezés vonatkozik. Ugyanakkor ugyanezen jogszabályhely (5) bekezdése kimondja, hogy az indokolás a bíróság által megállapított döntés alapjául szolgáló jelentős tényeket és körülményeket, valamint a határozat alapjául szolgáló jogszabályokat tartalmazza. Így a jogszabályhely megjelölést a határozat indokolási részében szükséges feltüntetni.
- [126] A másodfokú bíróság pontosította a vádlott vonatkozásában előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításának véghatáridejét.
- [127] A további járulékos rendelkezéseket illetően az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelő döntés hozott a feltételes szabadság lehetőségének legkorábbi időpontjának megállapítását, a polgári jogi igény elbírálását, a további bűnjelek jogi sorsát és a bűnügyi költség viselését illetően is.
- [128] Mindezekre figyelemmel a Debreceni Ítéletábra a Miskolci Törvényszék ítéletét a szükséges körben a Be. 600. § (1) bekezdés b) pontjában kitűzött tárgyalás keretében a Be. 606. § (1) és (2) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyebekben helytálló rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

[129] Az ítéltábla a 2020. szeptember 2. napján kelt Bf.I.240/2020/80-VII. sorszámú végzésével a vádlott letartóztatását rendelte el, így a másodfokú bíróság ítéletének kihirdetéséig eltelt időt is beszámítani rendelte a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései alapján.

[130] Az ítéltábla a másodfokú eljárásban felmerült a vádlott bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezése a Be. 613. § (1) bekezdésén, illetőleg 574. § (1) bekezdésén alapul.

Debrecen, 2020. szeptember 10.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Lányi Csaba sk. előadó bíró, Dr. Nagy Éva sk. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 9.B.43/2018/93. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával a mai napon jogerős.

Debrecen, 2020. szeptember 10.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke